

WALDSTILLE

(versie NA 20-01-2015)

GESCHREVEN DOOR
MARTIJN MARIA SMITS

ALL RIGHTS RESERVED. (C) COPYRIGHT 2013 CIRCE FILMS, V.P.R.O.
EN HET NEDERLANDS FILM FONDS. NO PORTION OF THIS SCRIPT MAY BE
PERFORMED, PUBLISHED, REPRODUCED, SOLD OR DISTRIBUTED BY ANY
MEANS, OR QUOTED OR PUBLISHED IN ANY MEDIUM, INCLUDING ANY
WEB SITE, WITHOUT THE PRIOR WRITTEN CONSENT OF CIRCE FILMS.
DISPOSAL OF THIS SCRIPT COPY DOES NOT ALTER ANY OF THE
RESTRICTIONS SET FORTH ABOVE.

1 EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - EVENING FOR NIGHT 1

De nacht bevindt zich reeds in de lucht. Donkere wolken sieren het landschap: de omgeploegde zwarte akkers, de weilanden, de wind die het riet laat bewegen. Het gevoel bekruipt ons dat er iets kwaadaardig in deze velden bevindt.*

Vanaf de akkers kijken we toe hoe de boerderij in de verte ligt. Binnen brand het licht.

**

2 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - EVENING FOR NIGHT 2

Door het slaapkamerraam kijken we naar het landschap buiten wat we zojuist zagen. We horen hoe er zich iemand in de slaapkamer bevindt. Moeder sluit de deur achter zich. ZE LOOPT NAAR DE KAST MET KLEDING en kijkt naar zich zelf in de spiegel die tegen de deur hangt. Ze bekijkt haar lichaam van alle kanten alsof ze twijfelt aan haar eigen lichaamsverhoudingen/schoonheid. Ze bekijkt haar gezicht, probeert de ouderdomsvlekken of de donkerte bij haar wallen weg te wrijven. Ze doet haar haren mooi in een staart en opent de kast en pakt het jesusbeeld dat erin staat. Ze plaatst het beeld op haar nachtkastje.

MOEDER knielt zich neer en bidt.

MOEDER:

Lieve heer Jezus. Ik weet dat u erg druk bent. Maar misschien heeft u de tijd vandaag om te praten. U heeft me altijd de moed en de energie geschonken om door te gaan. U bent me altijd trouw gebleven en daar ben ik u erg dankbaar voor. Maar nu voelt u zo ver weg. Ik voel me zo alleen en verdwaald. U heeft deze dag gemaakt om ons blij en gelukkig te maken. Maar soms is het zo moeilijk om dat óók te zijn. Soms begrijp ik niet meer wat u van me wilt. Ik ben zo moe, zo hopeloos en alleen. Net als u toen u op aarde was. Ik weet niet meer wat ik moet doen. Lieve heer Jezus, toon mij alstublieft uw barmhartigheid. Waarom bent u er niet om ons te helpen? Stuur u ons alsjeblieft een antwoord of een teken.

CLOSE: We zien het jesusbeeld dat voor moeder staat en naar haar kijkt. Moeder pakt het beeld en zet het terug in de kast. Ze sluit de kast af met de sleutel die zich in het slot bevindt en loopt de slaapkamer uit.

- 3 INT. HUIS BEN EN TINKA - EVENING FOR NIGHT* 3
- BEN zit op het zijkant van zijn bed. Hij is net wakker en draagt een wit ondershirt en een boxersshort. Hij staart richting de grond de leegte in. Hij wrijft het stroperiger oogvocht uit zijn ooghoeken. Hij steekt een sigaret op en doet zijn horloge om dat op het nachtkastje licht. Op de achtergrond horen we beneden de televisie (Buurman en Buurman).
- *(referentie scene 140)
- 4 INT. HUIS BEN EN TINKA - AVOND 4
- BEN staat voor de spiegel in de badkamer. Hij wast zijn gezicht met zeep en spoelt zich met water schoon. Hij haalt de stop uit de wasbak. Het water loopt weg de afvoer in. **
- Ben kamt zijn haren netjes naar achteren en kijkt naar zichzelf in de reflectie van de spiegel. Hij trekt zijn bovenlip omhoog en kijkt naar zijn tanden. Met zijn nagel peutert hij wat restvuil weg. **
- 6 INT. HUIS BEN EN TINKA - AVOND MET HEMELLICHT 6 **
- BEN kust TINKA gedag. Hij gaat aan de keukentafel zitten, zijn bestel ligt reeds klaar. Kindertekeningen hangen aan de muur. De televisie staat aan in de woonkamer. TINKA zet een bord met eten voor hem; zuurkool met rookworst en jus. Ze gaat door met de handelingen in de keuken. Ben begint te eten. Tinka strijkt met haar hand over zijn haar. Ze pakt wat van het aanrecht en loopt de woonkamer in naar Gio. Ben begint te eten. Terwijl hij eet wendt hij een blik de woonkamer in richting de televisie naar Gio en Tinka. **
- 7 EXT. HUIS BEN EN TINKA - AVOND MET HEMELLICHT 7 **
- Tweepersoonwoningen met een nette voortuin. BEN stapt met een plastiktas de voordeur uit. Hij draagt een vuilniszak met zich mee en zet een kinderfietsje dat op het gangpad staat uit de weg tegen de muur. Hij doet de vuilniszak in de afvalcontainer. Ben loopt de oprit op en stapt de auto in. **
- 8 INT. AUTO BEN EN TINKA - AVOND MET HEMELLICHT 8 **
- BEN start de auto en rijdt achteruit de oprit af. Hij moet wachten op een voorbij rijdende auto voor hij de straat op kan rijden. **
- 9 INT. AUTO BEN EN TINKA - NACHT 9 **
- BEN rijdt in zijn auto over een redelijke drukke tweebaans weg in het dorp.

10 EXT. VERVOERSBEDRIJF LOUIS - NACHT 10

BEN stapt uit de auto. Hij pakt de plastic tas van de bijrijdersstoel en sluit de auto. Hij controleert of de autodeur op slot zit en loopt het vervoersbedrijf binnen waar licht brand. Een andere auto (van Louis) staat op de parking geparkeerd er staat tevens een grote vrachtwagen voor varkenstransport. **

11 INT. GOEDERENBEDRIJF LOUIS - NACHT 11

BEN staat bij het koffieapparaat in de kantine. Hij draagt nu een groene wercoveral en laarzen. Hij legt zijn brandende sigaret op het aanrecht en pakt koffie. Hij doet er suiker in, maar kan nergens een lepeltje vinden. BEN pakt een lepeltje uit een gebruikt kopje en wast het om. In zijn ooghoeken ziet hij LOUIS (zijn baas en schoonvader) in de gang aankomen lopen. Ben neemt zijn kop koffie en drinkt er van.

LOUIS vraagt naar BEN over diens vrachtpost van gisteren.

LOUIS:
Heb je de papieren nog?

BEN zet zijn koffie weg, haalt een roze papier uit zijn overal en geeft die aan Louis.

LOUIS: (CONT'D)
(nors)
Waarom moet ik er nou altijd om vragen.

BEN:
Ik kom net binnen.

LOUIS:
Het is toch niet zo veel moeite om even binnen te lopen. Iedereen levert ze aan het einde van de dag in.

LOUIS: (O.S.) (CONT'D)
Sluit je af zo, dan ben ik naar huis.

Louis loopt de ruimte uit. Hij schakelt het licht in de gang naar de kantoorruimtes uit. Enkel het licht in de kantine bij Ben blijft aan. Ben kijkt Louis na. Hoort hoe hij het pand verlaat. Hij is door Louis chagrijnige houding geïrriteerd geraakt. Hij probeert rustig zijn koffie op te drinken, maar het smaakt hem niet meer.

12 EXT. VARKENSSTAL NEDERLAND - NACHT 12

De deuren van een cel gaan open. Mannen stappen naar binnen en jagen de varkens uit hun cel. **

Ze worden door een lange gang naar buiten gejaagd. EEN BOER EN ZIJN TWEE MEDEWERKERS houden dwanghekken vast om de krijsende beesten te begeleiden.

Buiten staat BEN bij de vrachtwagen. Hij begeleidt ze naar de lift van de vrachtwagen en sluit die vervolgens met hekken af. Met een labelpistool schiet hij het slachtmerk bij elk varken in de oren. De lamp bovenop de vrachtwagen schijnt het tafereel toe.

De varkens worden vervolgens de vrachtwagen ingeladen. De lift van de vrachtwagen gaat omhoog. Een nieuwe lading varkens volgt. **

13 EXT. KANTINE - NACHT 13

Vanuit het raam buiten kijken we een kantine binnen. Op de achtergrond en horen we het verkeer dat zo nu en dan voorbij rijdt. BEN zit met DE VARKENSBOER en 2 COLLEGA's te samen aan een tafel in de kantine van de varkensstal. Het werk is geleverd, koffie wordt genuttigd.

Ben kent de mensen goed, hij is vertrouwd in het dorp.

De mannen amuseren zich en halen sterke verhalen op.

14 EXT. HUIS BEN EN TINKA - FIRST DAY OF LIGHT? 14

Vanaf de weilanden/akkervelden kijken we lang uit op de achtertuinen van twee-onder-een-kapwoningen. In sommige huizen brand er licht. Drie mannen gekleed in witte gewaden met oude mannen maskers op lopen door het veld.

15 INT. HUIS BEN EN TINKA - VROEGE OCHTEND 15

BEN en TINKA (32, een aantrekkelijke moderne jonge blonde vrouw) hebben net seks gehad in bed. Tinka maakt zich schoon en doet haar onderbroek aan. Ze verlaat de slaapkamer om naar die van haar zoontje te gaan. Ben zit nog wat moe op de rand van het bed. Hij wrijft met zijn vingers tussen zijn tenen. Hij kijkt hoe laat het is en doet zijn horloge om. Vermoeid blijft hij op bed zitten, haast bewegingloos. Hij kijkt naar zijn geslachtsdeel en haalt de voorhuid weg om hem een beetje schoon te maken. Tinka komt terug de kamer ingelopen met GIO (3 jaar, hun zoon) in pyjama en pakt een kledingstuk van haar stoel.

TINKA:

Het is al kwart over.

Ze zet GIO bij BEN op het bed.

TINKA: (CONT'D)
Die uitslag is nog weer erger.

Terwijl Tinka de badkamer inloopt, werpt Ben een blik op haar. Hij kijkt geïrriteerd omdat Tinka hem op de uitslag bij hun zoon wees. Alsof hij er enigszins schuld aan heeft. Ben kijkt naar de uitslag bij zijn zoon tussen zijn onder,- en bovenarm.

Hij bekijkt vervolgens zijn eigen armen.

Dan weerlegt hij zijn blik op zijn schouder en herhaalt hetzelfde ritueel aan de andere kant. Met zijn hand tast hij zijn lichaam een beetje af alsof hij zichzelf onderzoekt.

16 INT. HUIS BEN EN TINKA - VROEGE OCHTEND 16

TINKA, BEN en GIO staan in de badkamer. Gio moet zijn tandenpoetsen maar heeft er geen zin in.

BEN en TINKA doen beiden van "Aaaaaaaaah" in de hoop dat Gio zijn mond open doet. Het kind trapt erin. Tinka helpt Gio met tandenpoetsen terwijl ze met zijn drieën "Aaaaaaah" roepen. Gio vindt het leuk dat zijn ouders een beetje raar doen.

17 INT. HUIS BEN EN TINKA - VROEGE OCHTEND 17

Slaapkamer Gio. Tinka doet bij Gio zelf op zijn arm waar hij uitslag heeft. Gio stribbelt een beetje tegen.

TINKA:
Ja schat, ik kan er ook niets aan doen. Dat komt door Smekkie.

GIO:
Maar waarom dan?

TINKA:
Dat weet ik ook niet. Omdat je er pukkeltjes van krijgt. We zullen maar een ander vriendje voor je vinden, goed?

Tinka is lief voor haar verdrietige zoon. Ze probeert hem gerust te stellen.

Terwijl Tinka de zelf terug naar de badkamer brengt blijft Gio alleen achter. Wat onhandig staat hij er bij, nog een beetje slaperig niet wetend wat hij moet doen, op zijn moeder wachtend.

Tinka komt terug de kamer in en trekt hem zijn carnavalskostuum aan. Het is een spiderman pak dat Gio zelf heeft uitgekozen.

18A INT. HUIS BEN EN TINKA - VROEGE OCHTEND 18A **

Ben, Tinka en Gio zitten aan de ontbijt tafel. Kinder- **
tekeningen hangen aan de muur. Gio draagt zijn spiderman pak. **
Ben draagt een boerenkiel, ook Tinka is verkleed voor de **
carnavalsmis waar ze straks heen gaan. Tinka voert Gio zijn **
papje terwijl ze met Ben boterhammen eet. **

BEN: **
Waarom dan? **

TINKA: **
Ja gewoon dat stond er. Je hebt **
hier geen spoken of geesten, enkel **
slechte mensen. **

BEN: **
Mag ik de jam. **

Tinka geeft Ben de jampot. Die hij vervolgens op zijn **
boterham smeert. **

BEN: (CONT'D) **
En dat is gebaseerd op? **

TINKA: **
Omdat je hier bijvoorbeeld geen **
echte bossen hebt. **

BEN: **
Hoezo geen echte bossen? Je hebt **
hier van alles. **

TINKA: **
Maar niet zoals in Denemarken of **
Duitsland. Je weet hier wanneer **
iets ophoudt of wanneer het begint. **
En zodoende dat je hier dus niet **
kunt verdwalen. **

Stilte terwijl men door eet. **

BEN: **
Hoe dan ook. Let maar op. Die is **
het binnen een dag vergeten. ~~Alles~~ **
~~is vervangbaar.~~ **

Op het aanrecht staat een hamsterkooi waarin een hamster **
doelloos en zonder einde in zijn loopwiel rent. **

18B EXT. VELDJE BIJ HUIS BEN EN TINKA - AVOND LAATSTE HEMELLICHT **

De lucht is grauw. BEN loopt met GIO op zijn bovenarm het **
pleintje af waar ze wonen. Er staan twee voetbalgoals voor de **
jeugd. Het veldje wordt omringd door schuttingen en muurtjes **
van achtertuinen. **

Op het veld haalt BEN de hamster uit de kooi. **

BEN: **
 Zeg hem maar dag. Hier kan hij **
 lekker rondrennen, zie je dat? **

Gio aait zijn hamster terwijl BEN het beestje vasthoudt. **

GIO: **
 Dag Smekkie. **

Beteuterd kijkt Gio toe hoe zijn vader Smekkie loslaat op het **
 grasveld. Het beest loopt verward rond over het gras. **

BEN: **
 Kom ga je mee. **

Op de achtergrond begint het te onweren. Gio staat alleen **
 temidden van het veld en kijkt angstig naar de donkere hemel **
 waar het geluid vandaan komt. In de verte volgt een **
 lichtflits. **

19 INT. HUIS BEN EN TINKA - VROEGE OCHTEND* 19 **

BEN stapt naar buiten met een tas carnavalskleding voor hem **
 en Tinka. Hij (doet zijn carnavalspruik op voor Tinka en Gio **
 en) legt de tas alvast in de auto. TINKA helpt GIO in de gang **
 met zijn schoenen en zijn jas aan doen. Buiten is het weer **
 grauw, in de verte klinkt gedonder. Ben stapt terug de woning **
 in om zijn jas aan te doen. **

Het gezin verlaat vervolgens de woning. Door het geribbelde
 glas zien we ze de straat oplopen en de auto instappen.

*(referentie 144)

20 INT. AUTO - DAG 20 **

Stortregen dondert naar beneden. TINKA pakt GIO uit zijn **
 stoeltje op de achterbank van de auto. Buiten naast haar **
 staat BEN met een paraplu. De familie rent in **
 carnavalskleding richting de kerk. **

21 INT. KERK - DAG 21

Een carnavalsgebeddienst is gaande. De meeste mensen in de
 kerk zijn verkleed. Iedereen in de kerk staat en zingt.

BEN, TINKA en GIO sluiten aan op een van de achterste banken
 en installeren zich. Ben en Tinka pakken een bundel en
 beginnen mee te zingen. Ben doet het wat overdreven. Tinka
 moet erom glimlachen en tikt hem aan dat hij normaal moet
 doen.

MOEDER zit voorin in de kerk. Ze draagt gewone zondagse kledij. Ze draait zich om en kijkt richting Ben, Tinka en Gio.

22 INT. ONTVANGSTRUIMTE KERK - DAG 22

Het gezang uit de kerk klinkt door.

Observatie van mensen in de ontvangstruimte van de kerk. Koffie wordt gedronken, peperkoek wordt gesneden, iedereen maakt een praatje, ook de pastoor en de raad van elf is er.

BEN, TINKA en Gio staan bij RONALD (BEN zijn broer, 34), CLAUDIA (34), hun jongste kind ABEL (3 maand) en hun twee dochters (FRANSJE en ANNA). De meisjes dragen mooie prinsessen jurkjes. Claudia is een ingehouden en bezadigde vrouw, maar wel modern. Ze draagt een zilveren kruisje om haar nek. Enkel Ronald draagt een kiel.

Ook Tinka's familie is er: haar zus DEBBIE (30), haar vader LOUIS (60) en stiefmoeder OLGA (57). Allen zijn een beetje verkleed voor carnaval maar niet overdreven. Olga is van Poolse oorsprong. Bens ouders komen tevens aangelopen. De ogen van VADER liggen diep weggezonden in hun kassen. Zijn huid is verschrompeld als droog leer en de haren op zijn gezicht en op zijn schedel zijn witgrijs. Bens vader is een stuk ouder dan Bens MOEDER. De twee families en hun bekenden mengen zich. Er worden kussen uitgedeeld, het dagelijkse nieuws wordt besproken, de kinderen worden koddig toesproken.

23 EXT. CARNAVALSOPTOCHT - DAG 23

De carnavalstocht is gaande. Met een flinke slag wordt een hamer in een houten blok geslagen.

ENKELE MANNEN tonen hun krachten bij "hamertje tik". Er wordt gekeken wie met één klap van de hamer zijn spijker het verst in een op een kar liggende boomstam kan slaan. Het spel is van een carnavalsgroep dat met de optocht meeloopt en bestaat uit een DRIETAL LEDEN verkleed als houthakkers met oude mannen maskers. Ze nodigen de mensen langs de kant uit om aan het spel mee te doen onder het motto "we jassen ut daar zelf wel in". Een ander biedt het spel spijkerpoepen aan.

Ook BEN krijgt een kans om met de hamer te slaan, daarna GIO onder zijn begeleiding. Ze staan aan de kant van de carnavalsoptocht tussen de VELEN ANDERE BEZOEKERS. TINKA en Moeder kijken beiden met plezier toe.

Grote wagens trekken voorbij. Ook FRANK, hij is Ben zijn beste vriend en draagt een berenpak en DEBBIE staan nu bij de groep. Daarnaast Louis en Olga. Frank deelt bier uit. Louis, Frank en Ben proosten. Frank biedt moeder ook wat aan.

Ze slaat het aanbod af en vindt dat hij maar raar doet. De rest moet erom lachen.

Moeder houdt Gio vast en wijst hem op de grote carnavalswagen. Luidruchtige muziek klinkt vanaf de wagens.

24 EXT. MARKTPLEIN OLIEBOLLENKRAAM - NAMIDDAG 24

BEN, TINKA, MOEDER en GIO staan bij een oliebolle kraam. Ben trakteert iedereen op een Berlinerbol of iets na keuze. Gio mag zelf uitkiezen. Verschillende mensen lopen in carnavalskledij over de markt.

25A EXT. CAFE - NACHT 25A

DREUNENDE CARNAVALSMUZIEK KLINKT UIT HET CAFE VAN BINNEN. Een tweetal mannen staan met oude mannen maskers en Tiroler outfits buiten. De één geeft de ander een vuurtje voor zijn sigaret dat door de mond van zijn masker steekt. Ze houden glazen pils vast en drinken. Mensen lopen op en af het cafe binnen.

25B INT. CAFE - NACHT 25B

De redelijk onschuldig begonnen dag is inmiddels overgegaan in de grofheid van de nacht, van de optocht buiten gaan we naar de kroeg binnen. Iedereen is verkleed. Er zijn clowns, de mannen die als vrouw verkleed zijn, de Charlie Chaplins, de beren en konijnenpakken, heksen met kromme neuzen, de Tirol meisjes met volle plastieken boezems, het voelt alsof het hele sprookjesbos naar de kroeg is gekeerd. Zuipend en feestend, de lusten verlossend. Het schuimende bier wordt gedronken alsof het limonade is. Een fanfare speelt in de zaal. De camera trekt langzaam voorbij de individuele muzikanten die in een kring staan.

Ben en Tinka hebben zich bij hun vriendengroep aangesloten. Ze dansen een beetje en kussen elkaar. WARD, SUZAN (VRIENDEN VAN DE GROEP) EN DEBBIE staan allen aan een tafeltje. Het is erg vol in de zaal. De groep staat een beetje onhandig in de meute. Hun gesprekken worden overstemd door de muziek. Ze drinken en dansen. WARD zoent hevig met SUZAN. FRANK is er ook. Hij dringt aan met Shotjes Jägermeister en wodka. Ben geeft aan dat hij wel genoeg heeft gehad.

FRANK:

Ga je nu meteen weer lopen mieten,
piet pukke pik.

BEN:

Wil je me in coma hebben, gast.

FRANK:

Als dat zou kunnen.
(tegen Tinka)
(MORE)

FRANK: (CONT'D)
 Hoe jij het met die gast weet uit
 te houden mag Joost weten.

Tinka lijkt zich totaal niet aan het drinktempo te storen. Ze pakt een shot en slaat het achterover. Ben kijkt geamuseerd toe hoe Tinka haar glas achterover slaat. Ze verafschuwt de vieze smaak maar heeft duidelijk lol aan de avond.

Frank geeft Tinka een zoen op de mond ten teken dat hij trots op haar is. Ben lacht en laat het toe. Frank geeft Ben zijn shot aan. Beiden vrienden slaan het goedje achterover gevolgd door een vol glas bier.

Frank geeft ben een vriendschappelijke klap op zijn wang dat hij het goed heeft gedaan. Ben geeft hem een hardere stomp terug. Frank wil Ben op zijn beurt hem een tik in zijn gezicht geven, maar Ben pakt Franks handen, waardoor ze in een worsteling terecht komen. **

Debbie slaat haar blik op Ben toe. Ze lijkt af en toe om zijn aandacht te vragen, lacht om zijn grappen. Ben voelt haar blik maar negeert het.

Tinka wilt dansen en sleept Suzan de mensenmassa in. Ben kijkt het toe. Debbie grijpt haar kans en vraagt Ben om aandacht. Ben kan het goed met zijn schoonzus vinden. Ze slaat haar arm om hem heen.

26

INT. CAFE TOILET - NACHT

26

BEN en FRANK staan in een smerige toilet. Frank nuttigt cocaïne wat hij uit een wit envelopje haalt. Een tweede lijn wordt op de zeephouder geprepareerd terwijl Ben zijn blaas leegt.

FRANK:
 Gast, kijk uit.

Ben begint vervolgens expres naast de pot te pissen, zijn urine gutst over de vloer tot Franks ergenis. Het stel gedraagt zich als twee tieners.

Ben en Frank consumeren de cocaïne.

FRANK: (CONT'D)
 (als BEN snuift)
 Zie de, uiteindelijk gaat het er
 gewoon in.

Frank verlaat de toiletruimte. Ben maakt zijn neus schoon en laat het goedje even op zich inwerken. Hij spoelt de vieze smaak in zijn keel weg met bier.

27A INT. CAFE - NACHT

27A

BEN loopt door de menigte richting het tafeltje waar FRANK, DEBBIE, SUZANNE en WARD staan. Ongemakkelijk probeert hij door de woeste zee van mensen te komen. Zo nu en dan groet hij iemand die hij uit het dorp kent.

TINKA is aan het dansen. Haar half ontblote boezem en benen zorgen ervoor dat ze de aandacht van de mannen trekt. Een jonge man MARTIJN (34) in haar nabijheid probeert haar aandacht te trekken.

BEN probeert het te negeren. Neemt zijn slok, probeert zijn aandacht te vestigen op de rest van de groep. Desondanks blijft het beeld van Tinka aan hem knagen.

TINKA staat inmiddels met MARTIJN te dansen. Zijn handen betasten haar heupen. Ook Debbie en Frank hebben het nu in de gaten wat Ben bezig houdt.

DEBBIE:

Laat haar maar. Die kan echt wel voor zich zelf zorgen.

BEN doet of zijn neus bloed en neemt nog een extra slok. Hij probeert zijn focus op de rest van de groep te leggen. Maar zijn hart zegt hem iets anders dan dat zijn verstand hem probeert op te leggen.

Ben draait zich om en loopt de mensenmassa in richting Tinka. Hij spreekt Martijn op zijn gedrag aan.

BEN:

(tegen Martijn)

Ga je lekker. Ik weet niet wat jij in je kop denkt te halen, maar je kan beter effekes gaan opzouten.

Martijn voelt zich door Ben vernederd en keert zich agressief naar hem toe.

MARTIJN:

Wat?

TINKA:

Ben kom op nu.

Ook FRANK komt nu aangelopen en probeert BEN te kalmeren.

BEN:

Kom opflikkeren.

MARTIJN:

Flikker zelf op, man. Sukkel.

Martijn geeft Ben agressief een duw om hem van zich af te bijten. Ben beantwoordt zijn reactie. Een woest gevecht tussen beiden barst los.

Onmiddellijk schieten Frank en anderen te hulp en proberen beide uit elkaar te halen en Ben te kalmeren

FRANK:
Kom op, doe rustig. Fuck off, nou.

BEN:
(tegen martijn)
Wat kík je nou?! Kom dan hier,
kankermongool.

FRANK:
Hey, hou je koest nou. Kappen
godver.

TINKA:
Ben alsjeblieft laten we gaan.

Ben luistert noch naar Tinka noch naar Frank, zijn ogen zijn enkel op Martijn gespítst. **

27B INT. CAFE - NACHT 27B **

Ben en Tinka lopen ruziënd door de mensenmassa richting de uitgang naar buiten.

BEN:
(onderbrekend, agressief)
En jij drinkt niet zeker. Jij
gedraagt je weer perfect.

TINKA:
(INGEHOUDEN) **
Sukkel. **
Doe nou maar normaal.

BEN:
Ja. Ik ben een sukkel en jij bent
geweldig. Ik doe altijd alles
verkeerd. Toch?

BEN: (CONT'D)
Wat? Schaam je je opeens.

TINKA:
Ja.

BEN:
Nou, dan ben je net iets te laat
denk ik.

Een carnavalvierder zegt iets tegen Ben over zijn agressie tot Tinka en toont hem een afkeurende blik.

BEN: (CONT'D)
 Wil jij je er ook nog effe mee gaan
 bemoeien?

De man begrijpt dat er met Ben niet te praten valt en laat
 het erbij. Ben en Tinka verlaten het cafe.

28

INT. PARKEERPLAATS KERK - NACHT

28

Door het voorraam van de auto zien we Ben en Tinka over de
 parking lopen van het marktplein. BEN blaast het bloed uit
 zijn neus terwijl Tinka generend voor hem loopt. Een aantal
 FEESTGANGERS lopen op en aan en slaan hun blikken naar het
 ruziënde stel.

Ben heeft een argument met TINKA. Het lijkt alsof ze niet met
 hem mee wilt. Hij duwt haar naar voren, dat ze gewoon door
 moet lopen en de auto in moet stappen.

TINKA: **
 Laten we gewoon even ons verstand **
 gebruiken. We kunnen die auto toch **
 gewoon hier laten en een taxi **
 pakken. **

BEN: **
 Ja, en ik morgen zeker weer heel **
 dat pleuris eind teruglopen ~~zeker~~ **
 om dat ding op te halen. **

TINKA: **
 Dan doe je dat niet, godsamme, **
 desnoods doe ik het. We kunnen toch **
 Ronald of wie om het even vragen om **
 ons te brengen. **

BEN: **
 Waarom zouden we, we zijn hier nou **
 toch! **

Onder Ben's bevel stapt Tinka de auto in. Hij smeert het **
 bloed uit zijn neus en stuntelt met het vinden van zijn **
 sleutels. Hij is duidelijk te dronken om juist te handelen. **

BEN: (CONT'D) **
 Altijd dat gezeik. Godverdomme, **
 kanker dingen. **

Tinka opent de deur om uit te stappen. **

BEN: (CONT'D) **
 Je blijft godver gewoon zitten. **

Ben draagt zorg dat ze weer instapt. Hij weet zijn sleutels **
 te pakken en start de auto. **

Tinka geeft uiteindelijk aan Ben zijn woede toe. Ze weet dat het geen zin heeft om met hem in discussie te gaan. Daarnaast beginnen velen ogen van feestgangers zich naar het ruziënde stel te keren. **

Ben rijdt op tempo de parkeerplaats af. Hij krijgt plots een FEESTGANGER voor zich die de parkeerplaats oversteekt. Ben moet abrupt op de rem trappen. De man slaat op de motorkap en schreeuwt hem iets toe dat hij uit moet kijken. Ben weet zijn woede in te houden, wacht tot de man voorbij gepasseerd is en rijdt de weg op.

BEN: (CONT'D)

Ik had dat zeker normaal moeten vinden...

Tinka schudt haar hoofd. Ze antwoordt niet op Ben zijn vraag. Bij een kruising rijdt Ben door rood licht. Enkele tegenliggers rijden het stel op de andere baan tegemoet.

BEN kijkt naar Tinka. Langzaam lijkt Ben wat te bedaren. Hij stopt bij een opvolgend kruispunt voor een stoplicht en zet zijn knipperlicht aan. Het monotome geluid van het knipperlicht verbreekt de stilte in de auto. Het rood van het stoplicht schijnt af op hun gezichten.

Met zijn vinger stopt Ben een haarlok achter Tinka's oor om haar gezicht bloot te leggen. Tinka kijkt hem uiteindelijk aan. Het voelt alsof het koppel een heel gesprek voert zonder de woorden op te zeggen. Ze kennen elkaar al jaren.

BEN: (CONT'D)

Hou je nu niet meer van me?

TINKA:

Je moet je grenzen kennen. Drink gewoon wat minder als je er niet tegen kan. Jij stopt gewoon nooit. **

Na een tiental seconden lijkt Tinka er uiteindelijk aan toe te geven en legt haar hand op die van Ben. **

Ben kijkt haar aan. Langzaam verschijnt er een ingehouden glimlach op haar gezicht. **

BEN:

Gezellig weer, niet?

Ze schudt een beetje haar hoofd, naast haar zit de man van haar leven met al zijn onvolkomenheden. Ondertussen tikt het monotome geluid door van het knipperlicht.

29

INT. HUIS BEN EN TINKA - VROEGE OCHTEND

29

Het is stil in het huis van Ben en Tinka. Vanuit de woonkamer kijken we de keuken in. Het ontbijt van de vorige dag staat nog steeds op tafel. De stoelen zijn leeg. De telefoon gaat.

- 30A INT. ZIEKENHUIS - DAG 30A **
- DEBBIE staat tegen een muur van het ziekenhuis. Ze draagt haar schoudertas en houdt met haar hand haar bovenarm vast. **
- Ze staart de leegte in een van een ziekenhuiskamer. Haar ogen zijn rood. Ze ziet er moe en bezorglijk uit. **
- 30B INT. ZIEKENHUIS - DAG 30B
- Vanuit de gang kijken we een wachtkamer binnen. VERSCHILLENDE MENSEN wachten in een ruimte. Onder de mensen herkennen we LOUIS, MOEDER, RONALD, CALUDIA, FRANSJE, ANNE en DEBBIE. Vader zit buiten de kamer naast de deur en praat tegen iemand buiten het beeld. Zorgen staan op de mensen hun gezichten. *
- 31 INT. ZIEKENHUIS - DAG 31
- GIO speelt een beetje verdrietig aan de kindertafel. Hij kijkt naar de bezorgende VOLWASSENEN in de kamer.
- 32 INT. ZIEKENHUIS - DAG 32
- DEBBIE en MOEDER zitten naast OLGA en proberen haar te kalmeren. Ze hebben anderhalf uur geleden te horen gekregen dat Tinka is overleden. Grote tranen lopen over OLGA's wangen. Ook DEBBIE heeft moeite om opnieuw haar tranen binnen te houden. Ook MOEDER zit onder het ongeloof van wat er gebeurd is.
- 33 INT. INTENSIVE CARE - DAG 33
- RONALD staat bij de deur van de ziekenkamer waar Ben ligt.
- MOEDER staat bij het ziekenbed van BEN. Ben is bij positieven gekomen. Hij kan zich moeilijk bewegen. Zijn rechterpols zit in het gips en hij draagt een nekband. Er zijn wonden in zijn gezicht.
- MOEDER:
(wanhopig)
Hoe kan dit nou toch allemaal?
- Ben geeft geen antwoord.
- 34 EXT. PARKEERPLAATS ZIEKENHUIS - DAG 34
- De twee families hebben het ziekenhuis verlaten en staan op de parkeerplaats na te praten over het ongeval.
- LOUIS komt boos over, hij wilt niet naar het verhaal van MOEDER luisteren en loopt naar de auto om in te stappen.

Door Louis' handelen valt het gesprek tussen de anderen stil. Er wordt besloten dat Gio met Olga mee zal gaan.

RONALD, MOEDER en VADER nemen afscheid. Moeder knijpt Olga even in haar bovenarm om haar sterkte toe te wensen. Ze geeft Gio een knuffel. Het voelt als een afscheid.

Bens familie loopt naar hun auto. Ronald is met CLAUDIA en de kinderen met hun eigenste wagen gekomen. Debbie en Olga met Gio stappen bij Louis in de auto en rijden de parkeerplaats af. Moeder helpt vader de auto in en kijkt ze na.

35 EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - MAGIC HOUR 35 **

Vanuit het zijraam van de auto passeert het landschap. Hier en daar staat een boerderij. De auto rijdt het erf op en komt tot stilstand. VADER en MOEDER stappen de auto uit en gaan de oude boerderij in.

36A INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - AVOND 36A

VADER zit alleen aan tafel in de woonkamer. Hij leunt met zijn ellebogen op tafel en heeft zijn handen gevouwen. Zorgen staan op zijn gezicht. (Moeder op geluidsband in de keuken)

36B INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - AVOND 36B **

In de keuken doet MOEDER de afwas. Ze zet de borden weg in het vaatrek. Ze kan plots haar verdriet niet meer binnenhouden en barst in snikken uit. Langzaam weet ze zich weer te vermannen en gaat door met haar werkzaamheden.

37 INT. KERK - AVOND 37

Een FOTO VAN TINKA staat bij een grote kaars. Bloemen zijn neergelegd.

DORPELINGEN lopen één voor één met een kaars langs en steken hem aan bij een grotere staande kaars. Hun blikken tonen medeleven met Tinka's familie.

38 INT. STRAAT DORP - AVOND 38

EEN GROTE GROEP DORPELINGEN loopt in een stille tocht door de straten van het dorp met brandende kaarsen in hun hand.

39 INT. ZIEKENHUISKAMER - NACHT 39

BEN wordt door een VERPLEEGSTER verzorgd. Hij ligt in zijn bed met ziekenhuiskleding aan. Voorzichtig raakt ze zijn lichaam aan en drukt met haar vingers op zijn borst.

De wonden in zijn gezicht zijn iets geheeld, maar nog steeds zichtbaar.

VERPLEEGSTER:

De politie was er...

Ben reageert niet. Het voelt alsof de verpleegster Ben graag mag en er vanuit gaat dat hij niets ernstig heeft gedaan.

VERPLEEGSTER: (CONT'D)

Probeer maar overeind te komen.

Ben heeft moeite met omhoog te komen.

VERPLEEGSTER: (CONT'D)

Zal ik helpen?

De verpleegster reikt haar hand uit, maar Ben probeert op eigen krachten zelf overeind te komen. Hij gaat voor haar op de zijkant van het bed zitten.

40 INT. ZIEKENHUISKAMER - DAG 40

BEN ligt in het ziekenhuisbed.

Zijn gebrachte maaltijd staat onaangeraakt naast zijn bed.

De JONGEMAN naast hem heeft bezoek.

41 INT. ZIEKENHUISKAMER - FIRST LIGHT OF DAY 41

Buiten horen we DE SNELWEG RAZEN.

Het eerste ochtendlicht schijnt langs de gordijnen de donkere kamer binnen.

BEN ligt in het ziekenhuisbed, hij draagt nu andere kleding.

Zijn ogen zijn open.

Hij gaat op de rand van het bed zitten.

De JONGEMAN die op het bed naast hem ligt slaapt nog. BEN stapt zijn bed af.

Hij trekt zijn kleren aan.

42 EXT. BOSSEN SNELWEG - FIRST LIGHT OF DAY 42

BEN loopt door het beboste gebied. Het is koud. Condens is zichtbaar als hij uitademt.

Hij daalt naar beneden richting de snelweg.

- 43 EXT. SNELWEG - VROEGE OCHTEND 43
- BEN loopt in de berm van de snelweg.
- Het verkeer scheert langs hem. Ben kijkt de weg op.
- Hij probeert zich klaar te maken om de weg op te stappen.
- Hij loopt richting de vangrail en plaatst er zijn handen op. Hij sluit zijn ogen en wilt de weg op stappen. Een voorbij scherende personenauto toetert naar hem. Ben heeft nu 1 voet op de snelweg geplaatst, langzaam tilt hij zijn andere been ook over de vangrail. Hij staat nu op de snelweg vlak langs de kant. Auto's passeren hem hard voorbij. Hij sluit zijn ogen en probeert de moed te verzamelen om de weg op te stappen. Angst is leesbaar op zijn gezicht.
- Ben stapt terug de vangrail over. Hij durft zich zelf niet voor het verkeer te werpen. Een aanstormende vrachtwagen giert hem voorbij. Ben hyperventileert en begint te kokhalzen.
- 44 INT. DOUCHE ZIEKENHUIS - DAG 44
- BEN staat onder de douche in het ziekenhuis. Het dampende water loopt over zijn hoofd en langs zijn lichaam. BEN wrijft met zijn vingers over zijn voorhoofd. Zorgen lijken hem te kwellen.
- Hij draait de knop van de douchekraan uit.
- Het water stopt.
- 45 INT. ZIEKENHUIS - DAG 45
- Van een afstand observeren we door het raam vanuit de gang drie agenten in uniform. Ze drinken koffie en praten met elkaar.
- 46 INT. ZIEKENHUISKAMER - DAG 46
- BEN maakt aanstalten om zijn kamer in het ziekenhuis te verlaten.
- Hij legt zijn spullen als kledij, tandpasta, sleutels, portemonnee op het bed.
- Er is niemand anders meer op de kamer. Het bed naast die van hem waar voorheen de andere jongeman lag is leeg.
- Ben stopt de spullen in een witte plastic tas. Hij pakt de beterschapskaarten van het tafeltje naast het bed en gooit de kaarten in de prullenmand.

Hij gaat op het ziekenhuis bed zitten en kijkt richting het raam de leegte in.

Ben pakt zijn tas van het bed en stapt de kamer uit.

47 INT. CREMATORIUM - AVOND

47

BEN loopt een crematorium en gaat onder toezicht van TWEE GEUNIFORMEERDE POLITIEAGENTEN in een ruimte zitten. Hij staart de leegte van de gang in.

Schuin tegenover Ben bevindt zich een gesloten doorgang. De stilte in de ruimte wordt na een tijdje doorbroken door mensen (LOUIS, OLGA, DEBBIE, GIO, DRIE EXTRA'S) die in de gang achter de gesloten deuren voorbij lopen. Ingehouden stemmen komen aanzweven en sterven weg. Ben ziet voeten in het licht onder de deur voorbijkomen. Het gepraat van Gio is eventjes hoorbaar.

Nadat de groep voorbij is gelopen, heerst er opnieuw stilte.

De stilte in de ruimte waar Ben zich bevindt wordt verbroken door ECHOËNDE VOETSTAPPEN die op Ben afkomen.

Een MAN VAN HET CREMATORIUM komt de gang ingelopen. Hij geeft een klein knikje naar een van de agenten ten teken van dat het zover is. De man opent vervolgens de twee deuren naar de gang. Onder begeleiding van de twee agenten wordt Ben de ruimte uit geleid.

Verderop in de gang opent de crematoriummedewerker een deur en stapt naar binnen. Ben loopt de ruimte binnen. De twee agenten blijven discreet bij de deur staan.

In de kleine ruimte staan een tiental lege stoelen langs de muren opgesteld. Achterin de kamer bevindt zich een grafkist op een baar. Ben vermant zich en loopt naar de kist.

Het kost BEN moeite om naar het LEVENLOZE LICHAAM VAN TINKA te kijken.

48 INT. CREMATORIUM - AVOND

48

BEN wordt door de TWEE AGENTEN door de hal naar buiten geleid, waar de politieauto klaar staat. DE MAN VAN HET CREMATORIUM sluit de deur achter hen en loopt een kamertje in.

De stilte in de hal van het gebouw blijft over. Het licht gaat uit.

Het beeld wordt zwart.

49 INT. AUTO OUDERS BEN - DAG

49

We kijken door de voorruit van de auto. Het raam is begeslagen. Het regent. De ruitenwisser werkt verwoed de regen weg.

MOEDER: (O.S.)

Kan je het raam schoonmaken? Er ligt een spons in het dashboardkastje als het goed is.

Ben zoekt er naar.

MOEDER: (O.S.) (CONT'D)

Zie je hem niet?

Ben vindt het ding en maakt het voorraam schoon. Hij voelt doorleefd aan. De wallen onder zijn ogen zijn donkerder van kleur geworden en hij heeft baardgroei. Hij is magerder geworden maar lijkt daardoor juist breder van postuur. Een paar littekens van het ongeluk zijn nog steeds zichtbaar. Ook moeder heeft een ander kapsel.

MOEDER: (CONT'D)

Heb je het koud?

BEN: (O.S.)

Nee, het is goed zo.

MOEDER: (O.S.)

Zet hem anders maar wat hoger hoor...

Ben draait zich om en zoekt iets in de tas die op de achterbank ligt. Hij haalt een flesje drinken tevoorschijn en neemt een slok.

BEN:

(biedt aan)

Jij?

Ook moeder neemt een paar slokjes. Ben legt het flesje weer weg.

BEN: (CONT'D)

Weten ze dat ik kom?

MOEDER:

Nee.

Lange stilte.

**

MOEDER: (CONT'D)

Wij hebben het contact ook losgelaten.

MOEDER: (CONT'D)

Beloof je dat?

*

Moeder rijdt het dorp in en stopt de auto bij een stoplicht. Ben ziet hoe een vrouw(?) van middelbare leeftijd in zijn auto naast hun staat. De vrouw kijkt Ben aan. Beiden kijken elkaar nu in de ogen. Ben keert zich van haar af. Het stoplicht voor moeder springt op groen. Moeder rijdt verder het dorp in. **

50 EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - SCHEMER 50 **

We zien het weidse landschap rondom de boerderij. Vanaf de weg doemen de koplampen van de auto op. De HOND op het erf BLAFT. MOEDER parkeert de auto op het erf bij de boerderij en stapt samen met BEN uit. Ben pakt zijn tas uit de auto en loopt met moeder de boerderij in.

51 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - NACHT 51

Ben loopt zijn oude slaapkamer binnen. Deze dient nu als opslagplaats, er staan opgestapelde kartonnen dozen. Een oude gitaar staat in de hoek. Hij pakt een oude trui uit een doos en trekt hem aan. Hij hoort HOE MOEDER ZIJN BROER RONALD BENEDEN BINNENLAAT. Ben loopt naar de overloop boven de trap. **

RONALD: (O.S.)
Hoe is het met hem?

MOEDER: (O.S.)
Hij is boven.

BEN hoort hoe RONALD zijn jas ophangt.

MOEDER: (O.S.) (CONT'D)
Ja we hebben wat gepraat maar...

Moeder weet dat Ben hun gesprek kan horen en maakt haar zin niet af.

RONALD: (O.S.)
Ja.

Ronald en Moeder lopen de woning in.

BEN loopt terug zijn oude kamer in. Hij pakt de gitaar en probeert enkele akkoorden aan te slaan, maar er vormt zich geen melodie. Het is duidelijk dat hij lang niet meer heeft gespeeld. BEN zet het ding weer terug op zijn plek en kijkt de kamer rond. **

52 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - NACHT* 52 **

BEN is met VADER, MOEDER en RONALD in de woonkamer. Het avondmaal is opgeschept. Een bezorgdheid hangt om allen heen.

Vader stuntelt met zijn vlees. Hij krijgt het amper gesneden met de gebrekkige kracht in zijn armen. Zijn vrouw onderbreekt hem in zijn verhaal.

MOEDER:
Zal ik helpen?

Vader geeft zijn bord aan zijn vrouw, die zijn vlees in stukken snijdt.

VADER:
(boos)
Rotdingen dat het zijn. Gooi ze toch eens weg. Elke keer hetzelfde gedoe.

MOEDER:
Doe toch niet zo gek, je gaat die dingen toch niet weggooien. Ze moeten gewoon geslepen worden.

Stilte.

RONALD:
Weet je al wat je gaat doen?

Ben neemt zijn tijd om te antwoorden.

BEN:
Weer ergens gaan rijden, denk ik.

MOEDER:
Toch niet hier?

BEN:
Ik hoef het dorp niet in.

Vader en moeder kijken elkaar aan. Wetend dat dit niet veel goeds teweeg zal brengen als Ben het dorp in zou gaan. De maaltijd wordt hervat terwijl men zwijgt.

RONALD:
Anders kom je langs ons? **

53 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - NACHT

53

Ronald is inmiddels naar huis. Vader ligt al in bed. MOEDER legt dekens op de bank in de woonkamer. Ze lijkt Ben duidelijk te willen maken dat hij hier maar tijdelijk is. BEN reageert er niet op. Moeder en Ben zijn nu alleen. Moeder kijkt haar zoon aan. Ze raakt zijn gezicht aan en omhelst hem. Een traan ontspringt in haar ogen. **

Ze kijken elkaar aan. Moeder glimlacht terwijl ze haar tranen wegveegt. **

BEN:

Ga nu maar. Anders wordt pa wakker.

**

~~Moeder kust Ben.~~

**

MOEDER:

Welterusten.

BEN:

Ja.

Ben blijft alleen achter in de donkere woonkamer. Hij gaat op de bank zitten, terwijl hij zijn moeder de trap op hoort lopen. Het plafond kraakt, de DOFFE STEMMEN van Bens ouders zijn hoorbaar. Dan enkel het tikken van de wandklok. Ben vouwt de lakens uit en stopt de laatste punt onder zijn kussen. Hij loopt naar de klok en hangt de klepel stil. Ben doet het licht uit.

Hij gaat in de donkerte van de kamer op de bank zitten. Hij houdt zijn hoofd iets voorovergebogen. Zijn eenzaamheid is nadrukkelijk aanwezig. Hij richt zijn blik omhoog en staart de leegte van de ruimte in.

54 EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - NACHT 54

De nacht is stil. Landschap rondom boerderij, akkers, zonder dat de boerderij zichtbaar is.

In de schemering is de boerderij nauwelijks zichtbaar. (Het licht van de boerderij gaat uit.)

EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - FIRST LIGHT OF DAY

**

De wind beroert het uitgestrekte landschap.

56 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - FIRST LIGHT OF DAY 56 **

De woonkamer is stil en leeg.

De klepel van de klok hangt stil.

INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - FIRST LIGHT OF DAY

**

MEDIUM: BEN is opgestaan en aangekleed. Hij staat bij het kozijn van het raam (keuken) en houdt een glas koffie in zijn hand. Hij kijkt het landschap in.

58 EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - OCHTEND 58

Donkere wolken zweven in de lucht over het verlaten landschap rond de boerderij. Het zonlicht breekt langzaam door. Schaduwen trekken zich over de velden.

INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - FIRST LIGHT OF DAY

**

CLOSE: BEN staat nog steeds bij het kozijn van het raam (nu op de overloop). Hij wendt zijn blik over zijn schouder en staart de badkamer in waar VADER en MOEDER zijn.

Door de opening van de badkamer deur zien we Moeder die Vader verzorgd. Ze helpt hem met aankleden, zijn lichaam heeft het in de loop der jaren laten afweten waardoor hij hulpbehoevend is geworden. Moeder werpt een blik door de deuropening. Ze voelt dat ze door Ben wordt bekeken. (Moeder doet de deur dicht?)

TOTAAL: Ben keert zijn blik van de badkamer af en loopt de gang uit.

60 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - OCHTEND 60

BEN, VADER en MOEDER zitten met zijn drieën aan de keukentafel koffie te drinken. Ze ontwijken elkaars blikken.

Moeder staat op en pakt de koffiepote van het aanrecht om Vader het laatste restje bij te schenken.

VADER:
(chagrijnig)
Is dat alles?

MOEDER:
Als je wil kan ik zo bijzetten?

Vader heeft er al geen zin meer in en wuift haar aanbod weg. Moeder gaat terug aan tafel zitten.

Ben loopt naar buiten om in de achtertuin een sigaret te roken. Hij laat de deur op een kier staan. Vader steunt zijn armen op de tafel en staat op om de deur dicht te doen. Het voelt alsof hij Ben van hem en moeder afsluit. Vader gaat terug aan tafel zitten.

61 EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - OCHTEND 61

BEN voert en aait het varken dat achterop het erf staat. Hij voelt dat zijn ouders vanuit het huis naar hem zitten te kijken.

62 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG 62

BEN ruimt zijn oude kamer op en brengt de dozen naar de zolder.

Hij sleept een matras van zolder terwijl zijn VADER beneden op de trap toekijkt.

VADER:

Wat ben je allemaal aan het doen?

Ben legt de matras op zijn oude slaapkamer.

63 INT. BOERDERIJ OUDER BEN - DAG 63

MOEDER staat in de keuken en bereid een lunchpakket voor haar en Gio. Ze hoort iets in het huis en kijkt de woonkamer in of Ben er niet aankomt.

Ze gaat vervolgens door met haar handelingen en stopt de boterhammen in plastic boterhammenzakjes.

64 EXT. KLEINE BASISSCHOOL - DAG 64

MOEDER aan de ingang van een basisschool bij de ANDERE OUDERS die op hun kind aan het wachten zijn. MOEDER kent de meeste mensen en zegt een tweetal gedag. Ze lijkt zenuwachtig te zijn, alsof ze bang is dat iemand al iets gehoord heeft over BENS komst.

KINDEREN komen uit de school gerend en grijpen zich vast aan hun ouders. ~~GIO (5-jaar) loopt naar Moeder,~~ zijn oma. Ze haalt hem elke woensdagmiddag op van school. **

65 INT. AUTO OUDERS BEN - DAG 65

MOEDER loopt met GIO naar de auto. Enkele ouders lopen met hun kind voorbij.

MOEDER:

Was het leuk vandaag?

Gio knikt.

MOEDER: (CONT'D)

Wat hebben jullie allemaal gedaan.

GIO:

We hebben maskers gemaakt.

MOEDER:

Al voor carnaval?

GIO:

Ja.

MOEDER:

En hoe wordt die van jou dan.

Gio legt zijn oma uit dat ze de maskers van papier-maché hebben gemaakt en daarna geveerd.

Moeder opent de deur van de auto en zet Gio op de achterbank.

MOEDER: (CONT'D)

Opa is ziek. Dus ik dacht: dan kunnen wij met zijn tweetjes gezellig iets leuks doen. Is dat geen goed idee?

Gio knikt en slikt moeders leugen als zoete koek. Ze start de auto en rijdt de weg op.

66 EXT. SPEELPLEIN PARK - DAG 66

MOEDER en GIO zitten op een bankje. Ze opent het door haar bereide lunchpakket en eet met Gio van de boterhammen.

67 EXT. SPEELPLEIN PARK - LATE MIDDAG 67 **

Moeder duwt GIO voort op de schommel. Gio heeft het naar zijn zin. Er zijn een TWEETAL ANDERE OUDERS MET HUN KINDEREN op het veld. Moeder kijkt bezorgd maar probeert het te verbergen. De tijd gaat langzaam en ze kan Gio pas over 3 uur naar huis brengen.

INT. SPEELPLEIN PARK - LATE MIDDAG **

MOEDER is aan het wachten op het bankje. Ze kijkt het veld op naar GIO. Er zijn geen andere mensen meer. Gio begint zich tevens een beetje te vervelen en vraagt zo nu en dan om Moeders aandacht terwijl hij het klimrek beklimt.

69 INT. HUIS LOUIS EN OLGA - LATE NAMIDDAG 69

MOEDER zet GIO met de auto af bij het huis van LOUIS en OLGA.

Ze maakt een praatje met hun bij de deur. Het gesprek voelt luchtig en vriendelijk. Moeder zwijgt over Ben. Ze neemt afscheid van Gio.

Terwijl Gio met Louis en Olga de woning instappen, loopt Moeder terug naar de auto.

70 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - LAGE ZON 70 **

Ben zit uitgezakt op de bank en kijkt televisie. Hij draagt een t-shirt en een grijze joggingsbroek.

We horen MOEDER DOOR DE VOORDEUR KOMEN. Ze stapt de kamer in en draagt een zware boodschappentas.

- 71 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - LATE NAMIDDAG 71
- In de keuken zit MOEDER aan tafel. Ze schilt de appels, snijdt ze in partjes en doet ze in een pan met water. Ze kijkt afkeurend de woonkamer in naar BEN.
- Ze giet het water af en steekt het fornuis aan, waar ze een pan opzet.
- 72 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - MAGIC HOUR 72 **
- BEN kijkt vanuit zijn slaapkamerraam het erf op.
- Een tweetal auto's staat op het erf geparkeerd. Een derde auto komt aanrijden. Een MAN en een VROUW stappen uit en lopen de oprit op. De vrouw draagt een verpakte schaal met hapjes. Iedere zondag wordt er ergens gebridget. Bens ouders zijn deze keer aan de beurt. Ben slaat het STEL gade vanuit het raam boven.
- Hij hoort HOE DE MAN EN DE VROUW ontvangen worden door zijn ouders. De MAN EN DE VROUW excuseren zich tegenover moeder dat ze aan de late kant zijn. Moeder lacht het weg, zegt dat ze alle tijd hebben. We horen het stel lachen, ze zijn aardige mensen, ze hebben zin in de avond. Ze stappen de woonkamer in en sluiten de deur van de gang.
- 73 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - NACHT 73
- BEN ligt op het bed met zijn voeten langs het zijkant van het bed op de grond. Beneden HOREN WE HET GELACH EN DE STEMEN VAN DE GASTEN. **
- MOEDER komt hem een bord met boterhammen brengen. Ben komt overeind. **
- MOEDER:
Wil je nog wat anders?
- BEN:
Het is goed zo.
- Het lijkt alsof Moeder zich schuldig voelt. Ben geeft geen reactie. **
- Moeder loopt terug naar beneden om zich bij de visite te voegen. **
- 74 EXT. WEILAND BOERDERIJ OUDERS BEN - LAGE ZON 74 **
- VADER geeft aardappelschillen en etensresten aan het VARKEN.
- VADER:
(innig)
Goed zo jongen. Heb je zo'n honger.

BEN komt de keuken uit gelopen. Vader kijkt toe hoe zijn zoon het veld oploopt.

Ben loopt alleen het veld in. Hij rookt een sigaret. De kou van de winter is voelbaar. Hij staart de leegte van het landschap in.

We kijken tegen zijn rug aan. Ben draait zijn blik om en kijkt naar de boerderij. Zijn ogen zijn rood.

We zien in de verte de boerderij liggen. Het is omringd door zwarte akkers. Vader staat op het erf.

IN CLOSE: Ben legt zijn hand op de zwarte aarde. Hij hurkt en gaat op de grond liggen. Langzaam zien we hem omhoog zweven.

IN TOTAAL: Ben zweeft op zijn rug een drietal meter boven de grond.

MEDIUM: Vader kijkt vanaf het erf het land op naar Ben.

75 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - MIDDAG 75

MOEDER loopt de trap op en opent de deur van de slaapkamer waar BEN slaapt. Ze gaat op het bed zitten en kijkt wat om haar heen. Ze ruikt aan het kussen.

Ze rommelt wat door zijn spullen in Ben zijn tas. Ze blijft even zitten en staart de kamer in.

CUT TO:

Moeder pakt de lakens van het bed om ze te wassen.

76 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG 76

Moeder stopt de was in de wasmachine in de bijkeuken en zet hem aan. Dan blijft ze even stilstaan. Ze is duidelijk aangedaan. **

Vader komt naar haar toe en wilt haar troosten. Hij kijkt moeders zorgelijke blik aan. Met zijn hand streelt hij haar wang. Beiden kijken elkaar aan, moeder glimlacht. Vader kust haar teder op haar lippen.

Het echtpaar omhelst en zoent elkaar.

77 INT. VARKENSBOERDERIJ RONALD - DAG 77

BEN en RONALD staan in de gang van de varkensstal bij een soort aanrecht. BEN wordt ingewerkt door RONALD die varkensfokker is. Ronald toont Ben een boekje waar hij zometeen zijn waarnemingen in moet noteren. Er bevindt zich veel lawaai in de gang, waardoor we hun stemmen niet horen.

Varken schreeuwen het op de achtergrond uit, de ventilatie in de stallen is hoorbaar.

- 78 INT. VARKENSBOERDERIJ RONALD - DAG 78
- RONALD loopt met BEN door een stal waar de biggen nog tezamen met de zeugen zitten. Ronald raapt een biggetje op en toont Ben de werkwijze.
- 79 INT. VARKENSBOERDERIJ RONALD - DAG 79
- BEN werkt zelfstandig en spuit het gangpad van een stal schoon.
- Met een harde bezem schrobt hij vervolgens de vloer schoon. Het voelt alsof hij bezig is om zijn eigen leven op te ruimen. Meter bij meter schrobt hij het gangpad af. **
- 80 EXT. VARKENSBOERDERIJ RONALD - DAG 80
- BEN heeft pauze en staat buiten bij de stal een sigaret te roken. Hij kijkt toe hoe RONALD bij CLAUDIA staat. Ze is met haar zoon ABEL die op een speelgoedtractor zit. **
- Ben ziet Ronald en Claudia praten. Hij steekt zijn hand op om haar gedag te zeggen. Claudia zwaait terug maar haar lichaamstaal lijkt te zeggen dat ze niet blij is dat Ben hier komt werken. Nors loopt ze met ABEL terug naar de woning. Ronald kijkt hun na en loopt de stal in. **
- 81 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - LAGE ZON 81 **
- BEN, VADER en MOEDER zitten aan de eettafel. Moeder schept op. Vader schenkt voor Ben en hemzelf een borrel in.
- MOEDER:
Zou je dat nu wel doen?
- VADER:
Eén borrel heeft nog nooit iemand
in dit huis kwaad gedaan.
- De jenever voelt als stille harmonie onder de familieleden, alsof Ben door zijn ouders terug aanvaard wordt.
- 82 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - EVENING FOR NIGHT 82
- MOEDER pakt het Jezusbeeld uit de kast in de slaapkamer en plaatst het op haar nachtkastje.
- Ze knielt zich neer en bidt. Op de achtergrond horen we de televisie van beneden.

BEN moet een rijtest doen om opnieuw een verklaring van geschiktheid te ontvangen. Hij zit achter het stuur naast de RIJINSTRUCTEUR. De man is een ontzettende kletskaus met een onwrikbare positieve kijk op het leven.

Ben krijgt steeds aanwijzingen over welke kant hij op moet. De auto rijdt door het dorp.

RIJINSTRUCTEUR:

... nou en ik heb vroeger veel taxi gereden, vooral in de stad... Ga hier maar linksaf en dan bij het volgende stoplicht meteen rechts.

Ben volgt zijn instructies op.

RIJINSTRUCTEUR: (O.S.) (CONT'D)

Het is leuk werk, hoor. Elke leerling is weer anders. Ik ben nou eenmaal graag onder de mensen. En nu zo'n twee jaar dus hier in het dorp door het vrouwtje.

Ben kijkt de man aan. Hij zat niet te wachten op deze informatie en heeft geen enkele behoefte om een vriendschap met deze man te sluiten.

RIJINSTRUCTEUR: (CONT'D)

Bij de rotonde de derde afslag. Het was wel even wennen hoor, in het begin. Ze kunnen hard zijn, niet?

BEN:

Wie?

RIJINSTRUCTEUR: (O.S.)

De mensen hier. Maar goed als je ze beter kent dan valt het mee. Hier de oprit op en dan de tweede afslag links. Waar die witte Volkswagen nu staat... Je was vrachtwagenchauffeur?

BEN:

Ja.

RIJINSTRUCTEUR (O.S.)

Typisch, niet? Toch?

Ben geeft geen reactie.

RIJINSTRUCTEUR:

Goed, dat maakt ook niet uit. Ik zal het er niet meer over hebben. Dat blijft onder ons.

RIJINSTRUCTEUR: (CONT'D)
 Waarom was je rijbewijs
 ingetrokken?

Ben kijkt de man verbouwereerd aan.

**

RIJINSTRUCTEUR: (CONT'D)
 We hoeven het er ook niet over te
 hebben. Ik probeer gewoon iets meer
 over je te weten.

De Rijinstructeur kijkt Ben beledigd aan. Hij weet het
 desondanks zakelijk te houden.

RIJINSTRUCTEUR: (O.S.) (CONT'D)
 (geïrriteerd)
 Goed. Hier links dan en bij de
 stoplichten rechts.

Een ongemakkelijke stilte is voelbaar.

RIJINSTRUCTEUR: (O.S.) (CONT'D)
 Hier zo dadelijk rechts.

Terwijl Ben rijdt ziet hij aan de overkant hoe OLGA en DEBBIE
 (de moeder en zus van Tinka) en GIO hun auto uit komen lopen.
 Ben zijn ogen zijn meteen op ze gefixeerd en vergeet daarbij
 de aanwijzingen van de rijinstructeur.

RIJINSTRUCTEUR: (O.S.) (CONT'D)
 (geïrriteerd)
 Ik had naar rechts gezegd, maar rij
 nu maar door... Dan bij het
 volgende afslag rechtsaf.

Ben kijkt de Rijinstructeur aan alsof hij vergeten was dat
 hij naast hem zat. Hij ziet hoe Olga, Debbie en Gio de weg
 oversteken richting een winkelcentrum. Ben draait plots de
 auto 180 graden om.

RIJINSTRUCTEUR: (O.S.) (CONT'D)
 (kwaad)
 Wat doe je!

Ben negeert de rijinstructeur.

RIJINSTRUCTEUR: (CONT'D)
 Ben je wel goed bij je hoofd!

Ben ziet hoe zijn ex-schoonfamilie met Gio een parking
 oplopen. Hij stopt de auto.

RIJINSTRUCTEUR: (CONT'D)
 Wat ben je aan het doen! Rij terug
 zeg ik!

Een AUTOMOBILIST achter hen begint ongeduldig te toeteren.
 Ben opent de deur aan zijn kant.

Hij stapt de auto uit en loopt de rijbaan op. Hij laat de rijinstructeur midden op de weg in zijn auto achter.

84 INT. WINKELCENTRUM DORP - DAG

84

BEN loopt door een winkelcentrum. Hij is gespannen en hoopt zijn schoonfamilie met Gio nog ergens te zien. Door de ruit van een etalage ziet hij OLGA, DEBBIE en GIO in een winkel staan.

CUT TO:

BEN volgt het drietal van een afstand. Winkelende mensen lopen af en aan.

Ben ziet hoe GIO naar de overkant loopt waar een elektrische speel-helikopter staat voor kinderen. Gio heeft lang blond haar en is een stuk gegroeid. Ben herkent zijn zoon amper.

Wanneer Gio wegloopt roept OLGA hem na. De jongen luistert niet. Olga ziet hem de elektrische speel-helikopter opklimmen en laat hem zijn gang gaan.

Gio is nu aan de overzijde van waar BEN staat. Terijl Olga en DEBBIE niet opletten loopt Ben naar de helikopter waar Gio in zit.

Gio is nu dicht bij Ben. Hij hoort de geluiden die Gio maakt. BEN blijft staan kijken maar doet niets.

Dan komt plots Olga naar Gio gelopen. Ben draait zich onmiddellijk om en doet net alsof hij in de etalage van een winkel kijkt. Olga doet een muntstuk in het apparaat. Een muziekje klinkt, de helikopter begint te bewegen. Gio heeft de tijd van zijn leven. **

Ben kijkt nog een keer naar Gio achter zich. Wanneer hij zich omgedraaid heeft treffen zijn en Olga's ogen elkaar. Snel draait Ben zich weer om, hopend dat Olga hem niet heeft herkend.

CUT TO:

BEN maakt zich uit de voeten en loopt het winkelcentrum uit.

85 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - LAGE ZON

85 **

A) Het bed van Vader en Moeder is keurig opgedekt. **

B) De koffer van Moeder staat in de gang om weg te gaan. **

C) De hond van de boerderij zit op de grond en piept een beetje. Hij kijkt naar BEN. **

BEN en Moeder zitten in de keuken aan de koffie. Het huis is stil. Het weer is grauw en donker.

Regendruppels hangen tegen het raam. Een mot kruipt over de vensterbank en probeert bij het raam een weg naar buiten te vinden.

MOEDER:

Vergeet in ieder geval zijn medicijnen niet. Je kan altijd je broer bellen als je iets nodig hebt. Er ligt soep en vlees in de vriezer. Dus die kan je vanavond voor morgen er al uithalen. En de afwasmachine pas na elven gebruiken, dat is goedkoper.

BEN:

Ga nou maar, of ga je me ook nog uitleggen hoe ik m'n billen moet afvegen.

MOEDER:

Doe toch niet zo gek. Ik mag dat toch wel zeggen.

Een stilte valt opnieuw tussen beide.

~~BEN:~~

~~Alles komt in orde.~~

**
**

CUT TO:

In de keuken bevindt zich niemand meer. De stoelen bij de tafel waar Ben en Moeder net zaten zijn leeg.

86 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG

86

Door het slaapkamerraam zien we MOEDER die haar koffer in auto van een vriendin zet. Ze neemt afscheid van vader die bij de auto staat.

Moeder en haar vriendin stappen de auto in en rijden weg. Vader kijkt ze toe en loopt terug boerderij in.

BEN kijkt uit het raam en ziet moeder weggaan.

87 EXT. STAL BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG

87

BEN en zijn VADER staan in de oude schuur van de boerderij waar een tractor staat. Vader kijkt toe en geeft instructies terwijl Ben de motor van het ding aan de praat probeert te krijgen. Ben stoort zich aan de opmerkingen van vader.

BEN:

Waarvoor gebruik je dat ding dan nog.

Vader negeert de opmerking van Ben.

VADER:
Heb je wel de goede sleutel?

BEN:
Ga nou maar, ik doe het wel.

VADER:
Ja, dat kennen we onderhand. Straks
dondert alles in elkaar.

Vader blijft staan toekijken naar de werkzaamheden van zijn zoon. Een beetje geïrriteerd steekt BEN een sigaret op.

Vader gebaart dat hij er ook één wil.

BEN:
Ja dat is verstandig.

Bens opmerking komt hem te staan op afkeurende blik van Vader.

VADER:
Waarom niet?

BEN:
Wat bedoel je: waarom niet. Omdat
de dokter het heeft gezegd, daarom
niet.

VADER:
Pfff als we die moeten gaan geloven
lag ik al lang onder de grond. Ik
doe hier zelf wel wat ik wil en jij
bent wel de laatste die me hier
iets kan verbieden.

Ben geeft zijn vader tegen zijn zin een sigaret. En gaat door met zijn werkzaamheden.

VADER: (CONT'D)
Als ik nog geeneens een sigaretje
mag, waar is het leven dan nog goed
voor?

Een stilte valt terwijl vader van zijn sigaretje rookt.

BEN:
Wanneer gebruik je dit ding dan
nog?

VADER:
Voor van alles en nog wat.

De hond blaft buiten. Er komt een auto het erf opgereden. Vader en Ben zien dat het de auto van Louis is.

VADER: (CONT'D)
Hier blijven jij.

Vader loopt de stal uit het erf op. Uit de auto stapt LOUIS.

Ben ziet hoe Louis al debatterend met Vader dreigend naar de boerderij wijst. Dan stapt Louis zijn auto in en rijdt weg. Vader kijkt hem na en komt terug de oude stal ingelopen.

Hij loopt naar Ben en slaat hem met vlakke hand in zijn gezicht. Zonder er verder woorden aan vuil te maken loopt vader door naar de tractor om de werkzaamheden voort te zetten. Ben blijft alleen achter, niet wetend hoe hij op zijn vaders agressie moet reageren. Hij laat het zoals het is, hij wilt de situatie niet escaleren.

88 EXT. HUIS BEN EN TINKA - OCHTEND LAGE ZON 88 **

BEN zit in de auto van zijn ouders, stil, een onrust hangt om hem heen.

Dan stapt hij uit de auto en loopt naar zijn vroegere woning en belt aan.

INT. HUIS BEN EN TINKA - OCHTEND LAGE ZON **

Het gezin dat nu in Ben zijn oude huis woont is van buitenlandse komaf. Een vrouw (Rashi) doet de deur open.

BEN:

Hoi, ja. Ik liep toevallig langs en... Ik heb hier vroeger gewoond... U heeft de tuin veranderd.

Ben kijkt door het voorraam het huis binnen. Een ongemakkelijke stilte valt. Ben wacht op het moment dat hij naar binnen wordt gevraagd.

VROUW OUDE HUIS BEN:

(aarzelend)
Wilt u binnen komen?

BEN:

Ja graag als dat zou kunnen.

De vrouw laat Ben het huis binnen. Ben geeft haar een hand.

BEN: (CONT'D)

Ben.

VROUW OUDE HUIS BEN:

Rashi.

Ben veegt zijn voeten en loopt met de vrouw rondkijkend de woning in. De dochter van de vrouw zit voor de tv.

BEN:

U heeft het mooi ingericht.

De stilte tussen Ben en de VROUW voelt erg ongemakkelijk. Ben kijkt de tuin in. Het voelt alsof hij de vrouw in het huis volledig negeert. De vrouw weet niet goed wat ze moet zeggen en wil de stilte doorbreken.

VROUW OUDE HUIS BEN:
Woont u nog steeds in de buurt?

Ben geeft geen antwoord hij begeeft zich nu terug naar de woonkamer en gaat bij de bank staan waar het dochtertje van Rashi televisie zit te kijken. **

BEN:
Ik heb ook een zoon.

De vrouw toont beleefd een lachje, weet er niets op te zeggen.

BEN: (CONT'D)
Dezelfde leeftijd. **

VROUW OUDE HUIS BEN:
Naomi is 7.

Ben richt zijn blik naar de Tom & Jerry tekenfilm die het dochtertje van het stel aan kijken is.

De MAN van de vrouw komt in badjas naar beneden om te kijken wie er aan de deur was.

Ben geeft de man een hand.

BEN:
(ongemakkelijk)
Aangenaam. Ben.

VROUW OUDE HUIS BEN:
Ben heeft voor ons in het huis gewoond.

MAN OUDE HUIS BEN:
Oké, ik begrijp het.

VROUW OUDE HUIS BEN:
(tegen echtgenoot)
Wil je koffie?

MAN OUDE HUIS BEN:
Ja.

VROUW OUDE HUIS BEN:
(twijfelend)
U ook.

BEN:
Graag. Dank u.

De vrouw loopt naar de keuken om koffie te zetten. De man loopt zijn vrouw achterna om verdere informatie te verkrijgen over de vreemde die in hun huis is.

BEN: (CONT'D)
Leuk, hè? Hou je van tekenfilms.

MEISJE:
Ja. Hij probeert hem steeds te vangen, maar het lukt niet.

Ben en het meisje kijken naar de televisie.

90 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - AVOND 90

BEN heeft gekookt. VADER zit aan de keukentafel. Ben doet het vlees op de borden. Met zijn rug naar Vader giet hij de aardappelen af.

Vader kijkt naar het vlees en ziet dat het stuk op Bens bord iets groter is. Hij verwisselt de borden.

BEN:
Wat ga je morgen doen?

VADER:
Hetzelfde als vandaag.

Ben schept op. Beiden beginnen te eten. Vader doet extra zout en peper op zijn eten. Beiden drinken bier. **

91 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN / WOONKAMER - NACHT* 91

BEN en VADER zitten op de bank voor de televisie waar een actiefilm op staat. Borden van hun reeds gegeten maaltijd staan op tafel. Explosies en mitrailleurs klinken door de woonkamer. Vader is in slaapegevallen.

VADER:
Nou, die kan er ook wat van...
Straks schiet hij nog de verkeerde neer.

Ben vindt er niet veel aan.

BEN:
Zal ik je zo naar boven brengen?

Vader richt een korte blik op Ben wat hij van hem wil.

VADER:
We zitten halverwege!

*(Deze scene twee keer draaien, 1 keer dat Vader in slaap is gevallen.)

92 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN / SLAAPKAMER OUDERS 92

BEN helpt zijn VADER met uitkleden.

Hij pakt vaders medicijnen uit het vitrinekastje in de badkamer en schenkt een glas water in. Hij zorgt ervoor dat Vader de medicijnen inneemt.

BEN kijkt toe hoe vader zijn bed instapt.

93 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - NACHT 93

A) BEN zit weer op de bank en kijkt naar een ander programma op televisie. Een scene maakt hem aan het lachen. Dan lijkt hij plots iets in huis te horen. Ben doet het geluid van de televisie uit. **

Ben staat op en loopt de kamer in om te zien wat hij in de keuken hoorde. Het lijkt alsof er iemand in huis is maar BEN ziet niemand.

Ben gaat terug op de bank zitten en zet het geluid van de televisie terug aan. **

Dan hoort hij een harde klap en glasgerinkel vanuit de keuken. Ben krimpt van schrik in elkaar.

B) Ben staat waakzaam op en loopt de keuken in. Hij ziet dat er een steen door een ruit is gegooid. VAN BOVEN ROEPT VADER om Ben. Ben negeert hem. Hij opent de deur en kijkt het erf op. **

C) Buiten is het pikdonker. Het is stil en er is niemand te zien. Ben loopt verder het terrein op. Alleen het donker van de nacht omringt hem. Ben krabt op zijn rug alsof daar iets zit. Hij loopt terug het huis in. **

94 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG 94

BEN doet de deur open voor Frank. Hij is met de politiewagen gekomen maar draagt burgerkledij.

BEN:

Hey.

**

FRANKS:

Ja, Iemand moet het doen.

Frank toont Ben een lachje. De ongemakkelijkheid tussen beiden vrienden spat er van af. Beiden weet niet goed hoe ze op elkaar moeten reageren.

FRANK:

Komt het uit.

BEN:
Ja geen probleem. Kom binnen.

Beiden lopen de woning in.

95 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG

95

Vader zit aan de keuken tafel.

FRANK:
Kijk eens wie we daar hebben.

Frank groet vader en geeft hem een kus. Vader moet niet veel van Frank hebben.

FRANK: (CONT'D)
Hoe gaat het.

VADER:
(kortaf)
Goed.

Het ingegooide raam is voorzien van een kartonnen schotje wat ben er tijdelijk tegen aan heeft geplakt. Op de tafel ligt de steen.

BEN:
Wil je koffie?

FRANK:
Ja graag.

Ben schenkt voor Frank koffie in die ongemakkelijk bij Vader aan tafel plaats neemt.

~~BEN:
Niet in pak?~~

~~FRANK:
Nee ik had eigenlijk vrij.
(corrigerend)
Maar ik was in de buurt.~~

Een ongemakkelijke stilte. Frank kijkt naar het ingegooide raam. Ben neemt tevens plaats aan tafel.

**

96A EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG

96A

BEN en FRANK lopen buiten bij de boerderij.

FRANK:
Hoe is het nou met je vader?

BEN:
Goed. Die klonters zijn weg. Alles
lijkt goed te gaan.

**
**

Beiden lopen en kijken uit over de velden.

**

FRANK:
Het is koud.

BEN:
Ja.

Frank steekt een sigaret op en biedt Ben er 1 aan. Ben slaat het aanbod af.

FRANK:
Waarom heb je niet gebeld?

BEN:
Weet ik niet. Nog geen tijd voor gehad.

FRANK:
Hoe gaat het?

BEN:
Goed. Ik probeer het achter me te laten.

FRANK:
Lukt dat?

BEN:
Iedereen kijkt naar me alsof...

**

FRANK:
Alsof wat?

BEN:
Zoals jij nu naar me kijkt.

Stilte.

FRANK:
Waarom ben je terug gekomen?

BEN:
Hoezo?

FRANK:
Waarom je hier bent.

Stilte.

BEN:
Wil je dat ik weg ga?

FRANK:
Dat is het niet.

BEN:
Wat is het dan wel?

FRANK:
Wat wil je hier gaan doen?

BEN:
Geen idee. Bij Ronald eerst, daarna
zie ik wel.

Een pijnlijke stilte valt.

FRANK:
Kan ik iets doen.

BEN:
Ik zit niet op je medelijden te
wachten.

FRANK:
Zo bedoel ik het ook niet.

FRANK: (CONT'D)
En je jongen?

BEN:
Zeg jij het maar?

Frank geeft geen antwoord, De stilte van het landschap is nu ook tussen beiden vrienden voelbaar. Beide kijken uit over de weilanden. **

96B EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG 96B **

Ben kijkt toe hoe Frank terug naar zijn auto loopt.

97 EXT. VARKENBOERDERIJ RONALD - DAG 97

BEN helpt RONALD de varkens in een vrachtwagen te laden. Ben kent de chauffeur van zijn vorige werk. Het was een van zijn collega's.

DE COLLEGA knikt vriendschappelijk naar Ben. We voelen dat het Ben is die een afstand tussen beiden creëert en de man zich ongemakkelijk laat voelen.

Ronald tekent de papieren en geeft de chauffeur een hand. **

Ben kijkt de vrachtwagen na die het erf afrijdt.

98 INT. BOERDERIJ RONALD - LATE MIDDAG 98

BEN staat bij CLAUDIA op zijn sokken in de keuken. Claudia pakt twee plastic bakjes en schept er het eten in dat ze net heeft klaargemaakt.

Ben krijgt de bakjes mee als avondmaal voor hem en vader. Claudia's handelingen zijn zakelijk.

ANNA, de jongste dochter, kijkt Ben met grote ogen aan.

BEN:

Hoi.

Anna reageert niet.

CLAUDIA:

(tegen Anna)

Wat is er schat.

ANNA:

Ik moet plassen.

CLAUDIA:

Ik kom er zo aan, ga maar alvast.
Ik kan niet alles tegelijk. En trek
je sloffen aan, straks vat je nog
kou.

Claudia pakt een plastic zak uit de kast en doet de bakjes met eten erin.

99 INT. AUTO RONALD TERREIN NABIJ VARKENSBOERDERIJ - LAGE ZON 99 **

FRANSJE, ANNE en ABEL zitten op de achterbank van de auto op elkaar geperst, terwijl RONALD hard rijdend met zijn "4 wheel drive" pick-up rondjes door de akker draait. De kinderen hebben enorme lol.

BEN zit naast Ronald in de auto. Ben houdt de plastic tas met de bakjes met eten vast. De banden van de auto slippen weg in het gras. De broers hebben plezier hoe de kinderen gillen van de pret.

INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - LAST LIGHT OF DAY **

Vanuit het keukenraam kijken we de akkers op. **

Een koekenpan staat op het gasfornuis. BEN warmt het eten uit de twee bakjes van Claudia op. Vanuit de woonkamer klinkt de televisie. **

101 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - NACHT 101

VADER en BEN delen hun maaltijd op de bank voor de televisie. **

De telefoon begint te rinkelen.

VADER:

Daar zal je d'r weer hebben.

Ben zet zijn bord weg en loopt de keuken in om Moeder aan de telefoon te woord te staan.

- 102 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - OCHTEND* 102
- Ben ligt op zijn bed. De dekens liggen half over zijn
ontblote lichaam. **
- Op de achtergrond horen we vader hoesten. Ben staat op. Het
lege bed blijft achter. **
- 103 EXT. POLDER NABIJ DORP - OCHTEND 103
- BEN loopt in versneld tempo over de weg in het
polderlandschap richting het dorp.
- 104 EXT. KLEINE BASISSCHOOL DORP - OCHTEND 104
- BEN loopt naar Gio's basisschool. HET GEJOEL VAN DE SPELENDE
KINDEREN KLINKT. Ben gaat bij het plein staan en kijkt naar
de kinderen. Hij probeert te ontdekken wie van de jongetjes
Gio zou kunnen zijn.
- Een ONDERWIJZER krijgt Ben in de smiezen en lijkt zich af te
vragen wat deze eenzame man bij de school te zoeken heeft.
Ben ziet zijn blik en voelt zich ongemakkelijk.
- De ZOEMER gaat. De kinderen moeten naar binnen.
- Ben blijft nog eventjes staan. Maar als de onderwijzer hem
nog een keer vragend aankijkt en naar hem toe lijkt te willen
komen, maakt hij zich uit de voeten.
- Ben loopt tot de hoek van de straat. Hij kijkt of de
leerkracht hem niet achterna komt. Hij lijkt zenuwachtig.
- CUT TO:
- 105 INT. KLEINE BASISSCHOOL DORP - DAG 105
- BEN steekt het schoolplein over en gaat de school binnen. Hij
loopt door de gangen. Ben kijkt door de ramen van de
klaslokalen om te zien of hij Gio ergens herkent. Een **
- ONDERWIJZERES die voor de klas staat, ziet Ben staan. Ben
loopt verder de gang in en inspecteert nog een paar lokalen.
De onderwijzeres komt hem achterna gelopen.
- ONDERWIJZERES:
Kan ik u helpen?
- BEN:
Ik kom voor mijn zoon.
- Ben loopt door en blijft naar Gio zoeken. Pas wanneer de
onderwijzeres dichtbij hem is, wendt hij zich tot haar.
- ONDERWIJZERES:
Wat is zijn naam?

BEN:

Gio.

ONDERWIJZERES:

Sorry, maar u bent?

Ben ziet GIO nu in een klas zitten.

BEN:

Ik zie hem al, dank u.

Ben loopt zonder verdere aandacht aan de onderwijzeres te besteden het klaslokaal binnen. De leerkracht seint naar een andere collega om haar te hulp te staan.

106

INT. KLEINE BASISSCHOOL DORP - DAG

106

De KINDEREN in het klaslokaal kijken angstig naar Ben. Ze weten niet wat deze onbekende man in hun klaslokaal doet. Ben loopt naar Gio. Hij probeert vriendelijk over te komen, maar in zijn lichaam giert de adrenaline.

BEN:

Ben jij Gio?

Met angst in zijn ogen knikt Gio schuchter van ja.

LEERKRACHT:

Meneer, we zitten midden in een spreekbeurt.

Ben kijkt de leerkracht strak aan.

BEN:

Ik hou niemand tegen.

De leerkracht weet duidelijk niet hoe ze op de situatie moet reageren, maar wilt haar leerlingen beschermen.

LEERKRACHT:

Dit is niet het goede moment. Zou u even mee willen komen.

BEN:

Voor mij is dit een goed moment.

BEN: (CONT'D)

(tegen Gio)

Kom, pak je spullen.

Gio heeft tranen in zijn ogen van schrik en ook de andere kinderen in de klas kijken verbouwereerd toe.

LEERKRACHT:

Meneer?

Een kind naast Gio kijkt Ben met grote ogen toe.

BEN:
 (tegen kind)
 Kan je het zien?

De leerkracht opent nu de deur van het klaslokaal zodat de andere leerkrachten op de gang haar te hulp kunnen staan. Ben wordt door een van hen bij zijn bovenarm vastgepakt.

LEERKRACHT:
 Meneer, loopt u alsjeblieft met mij
 mee de gang op.

Ben slaat de arm weg.

BEN:
 Wat is dit voor onzin.

LEERKRACHT:
 Wat komt u doen?

De leraren proberen met kalmte te spreken om Ben niet agressief te maken. Ben kijkt de leerkrachten en de starende leerlingen aan.

BEN:
 Wat denk je.

BEN: (CONT'D)
 Ik neem mijn zoon mee.

Bij Gio rollen nu tranen over zijn wangen.

LERAAR:
 Alstublieft, u maakt hem bang.

BEN:
 Dat is mijn schuld zeker.

Ben kijkt pisnijdig naar de andere leerkrachten bij de deuropening.

LEERKRACHT:
 Kom.

BEN:
 (tegen Gio)
 Pak je spullen alvast.

Ben loopt uiteindelijk de gang op om het gesprek met de leraren aan te gaan.

Ben loopt het klaslokaal uit. Een leraar sluit de deur van het lokaal achter hem.

LEERKRACHT:

U kunt niet zomaar een schoolgebouw inlopen.

BEN:

Waarom niet. Ik kom gewoon mijn zoon van school afhalen.

LEERKRACHT:

Daar zijn wij niet van op de hoogte gesteld. Als u dus alstublieft het gebouw wilt verlaten voordat de politie arriveert.

BEN:

Je hebt de politie gebeld? Waarom?

LEERKRACHT:

Meneer, alstublieft.

Ben wordt opnieuw naar de uitgang verwezen. Een leerkracht pakt hem opnieuw bij zijn arm. Ben slaat diens hand nu agressiever van zich af. Gejaagd loopt hij het schoolgebouw uit.

107

EXT. LANDWEG - LATE MIDDAG

107

BEN loopt terug in de richting van de boerderij.

Een met koplampen verlichte auto komt hem achterop gereden en blijft voor hem staan. Bens ex-schoonzus DEBBIE stapt woedend uit de auto.

DEBBIE:

Waarom moest je terugkomen! Je hebt het recht niet om hier te zijn!

Debbie spuugt hem vervolgens in het gezicht.

BEN:

Was dat het?

Ben haalt het speeksel met zijn hand weg en veegt het af aan zijn broek. Debbie kijkt hem fel aan.

Debbie loopt terug naar haar auto. Ben kijkt haar na.

In plaats van weg te rijden blijft Debbie in haar auto zitten. Dan doet ze de rechtervoorportier voor Ben open. Ben twijfelt maar stapt dan bij haar in de auto. Ze rijden weg.

108

INT. AUTO DEBBIE - LATE MIDDAG

108

BEN en DEBBIE zitten in de auto. De spanning tussen beiden is om te snijden.

109A EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - LATE MIDDAG 109A

DEBBIE heeft de auto geparkeerd op de weg, voor de oprit van de boerderij. Beiden zitten zwijgend naast elkaar.

DEBBIE: IN DE AUTO
(streng en oprecht)
Je moet hier weg, dat begrijp je
toch wel... Er is hier geen
toekomst. Je verpest er enkel zĳn
leven mee.

Ben stapt uit de auto en slaat de autodeur dicht. Hij loopt het erf op om het huis in te gaan. Debbie keert haar auto.

109B INT. BOERDERIJ - LATE NAMIDDAG 109B

BEN komt de boerderij binnen. De televisie staat aan. BEN is geagiteerd. Hij doet zijn jas uit en gooit hem over een stoel in de keuken. Uit de koelkast pakt hij de jenever en een colafles. Hij schenkt er een glas mee vol en slaat het achterover.

Hij houdt met zijn handen het tafelblad vast en probeert tot rust te komen.

VADER: (O.S.)
Ben? Is er iets?

BEN:
Nee, alles gaat gewoon prima.

109C EXT. BOERDERIJ - LATE NAMIDDAG 109C

Vanuit het erf kijken we door het raam in de keuken. Ben staat bij het aanrecht en rookt een sigaret. Hij doet het licht uit en loopt de keuken uit de gang in. **

110 INT. BOERDERIJ - VROEGE OCHTEND 110

BEN zit aan de keuken tafel. Hij speelt een beetje met de broodkruimels op tafel. In de woonkamer horen we de televisie aanstaan. **

Ben stapt het beeld uit. Hij pakt papier en een pen uit de la in de woonkamer en gaat terug aan tafel zitten. Driftig begint hij een brief te schrijven en doet hem in een envelop.

111 INT. AUTO OUDERS BEN BOERDERIJ OUDERS BEN - OCHTEND LAGE ZON **

BEN start de auto van zijn ouders. Hij kijkt achterom naar de boerderij en rijdt het erf af.

112 EXT. VERVOERSBEDRIJF LOUIS - DAG 112 **

BEN heeft de auto van zijn ouders geparkeerd tegenover het transportbedrijf van Louis. De ramen zijn beslagen met condens en nat aan de buitenkant van de regen. Ben kijkt achter zich naar het gebouw en zit even stil in de auto.

Hij stapt uit en loopt naar het gebouw.

113 INT. VERVOERSBEDRIJF LOUIS - DAG 113

BEN wacht geduldig bij de balie. Hij wilt geen scene maken. De SECRETARESSE KOMT uit de gang naar hem toe komt lopen.

SECRETARESSE:

Nee hij komt niet. Sorry Ben.

In plaats van te vertrekken, gaat Ben gevolgd door de tegenstribbelende secretaresse de gang in.

Ben loopt het kantoor van Louis binnen en treft LOUIS met een KLANT aan. Ook DEBBIE, die bij haar vader in het bedrijf werkt, bevindt zich in de ruimte achter een bureau. De secretaresse verontschuldigt zich bij Louis dat ze Ben niet kon tegenhouden.

BEN:

Ik wil met je praten.

LOUIS:

(geïrriteerd)

Daar heb ik geen behoefte aan. Ik ben aan het werk.

BEN:

Alsjeblieft?

Louis schudt zijn hoofd en biedt zijn Klant zijn excuses aan. Debbie is nerveus. Louis weet niet dat zij Ben ontmoet heeft. Ze beseft ook dat de confrontatie tussen Ben en Louis helemaal uit de hand kan lopen.

LOUIS:

Wat is er mis met jou? Begrijp je het nu echt niet. Ga alsjeblieft weg.

LOUIS: (CONT'D)

Kom op nu.

Louis heeft moeite om Ben aan te kijken. Ben haalt een brief uit zijn zak.

BEN:

Ik heb een brief voor Gio geschreven. Als jullie hem die zouden willen geven.

LOUIS:
 (spottend)
 Het kind is vijf, imbeciel.

BEN:
 Ik hoopte dat iemand hem het voor
 kon lezen.

Ben richt zijn blik op Debbie. Louis vervolgens ook.

Ben biedt opnieuw de brief aan.

BEN: (CONT'D)
 Alsjeblieft.

Louis pakt de brief aan en verscheurt hem. Ben blijft staan. Beiden kijken elkaar aan. Inmiddels hebben werknemers weet van Bens komst gekregen. Onder hen de COLLEGA CHAUFFEUR die Ben eerder bij Ronald zag.

LOUIS:
 (hoofdschuddend, lachje)
 Je hebt mijn dochter vermoord,
 begrijp je dat? Je hebt het recht
 niet en dat zal je ook niet
 krijgen.

BEN:
 (langzaam)
 Ik wil gewoon alleen mijn zoon
 zien.

LOUIS:
 (agressief)
 Laat ik maar meteen duidelijk zijn.
 Ik waarschuw je. Je kan er maar
 beter meteen mee stoppen. Want het
 enige dat ik je kan beloven is dat
 ik van jouw leven een hel ga maken.
 Jouw straf begint nu pas. Dus als
 ik jou was dan zou ik er voor
 kiezen hier nooit meer een voet in
 het dorp te zetten. Je bent hier
 niet welkom.

BEN:
 Alsjeblieft?

We voelen hoe er in Bens vraag een subtekst is komen te schuilen, waarbij Ben Louis eigenlijk om vergeving vraagt.

LOUIS:
 (tegen secretaresse)
 Bel de politie.

Louis pakt Ben hardhandig beet en werkt hem richting de deur. Debbie komt mee de gang opgelopen en kijkt bezorgd naar de ontwikkelingen. Ben kijkt Debbie aan.

LOUIS: (CONT'D)
 (snauwt tegen Debbie)
 Ga aan je werk.

Ben ziet in dat dit een strijd is die hij niet kan winnen.
 Hij draait zich om. Louis loopt achter hem aan om te zorgen
 dat hij het gebouw daadwerkelijk verlaat.

114A EXT. VERVOERSBEDRIJF LOUIS - DAG 114A

BEN loopt naar de auto en gaat erin zitten. Hij ziet dat
 LOUIS hem aankijkt en uiteindelijk terug het gebouw inloopt.
 Ben wil wegrijden maar de oude auto van zijn ouders start
 niet meteen. Ben probeert de auto herhaaldelijk te starten. **
 Omdat de motor niet aanslaat reageert Ben agressief en leeft **
 zich uit op het interieur van de auto. Dan komt hij weer tot **
 rust. Hij kijkt naar het bedrijf, stapt de auto uit, raapt **
 een zwaar voorwerp op van de grond en gooit het met een harde **
 knal door het voorraam naar binnen.

BEN loopt vlug terug naar de auto. Hij probeert de auto te **
 starten. Ditmaal slaat de motor eindelijk aan. Snel rijdt hij **
 weg.

114B EXT. TO INT. AUTO OUDERS BEN - MIDDAG LAGE ZON 114B **

Van een lange afstand zien BEN in de auto door het
 polderlandschap rijden. Langzaam naderen we de auto.

Een politieauto met zwaailicht rijdt achter Ben. Achter het
 stuur zit FRANK in uniform.

Ben zit achter het stuur. Hij ziet in zijn
 achteruitkijkspiegel dat een politiewagen hem volgt. Frank
 komt in zijn politiewagen naast hem rijden en seint dat hij
 aan de kant moet. Ben parkeert zijn wagen gefrustreerd aan de
 kant. Frank iets verderop. **

We zien hoe Frank uitstapt en naar Ben zijn auto loopt. Frank **
 klopt op zijn raam, vraagt of hij open doet. Ben blijft **
 stoïcijns zitten onder Frank zijn irritatie. Ben werpt een **
 blik op Frank, beiden kijken elkaar aan. Ben doet echter **
 niets en keert zijn hoofd weer van Frank af, recht voorruit **
 kijkend. Terwijl Frank op hem toespreekt, geeft Ben plots gas **
 en rijdt terug de weg op. Frank achterlatend. **

115 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - MIDDAG 115 **

BEN gaat de boerderij binnen en hangt zijn jas op. Hij loopt
 de woonkamer in. Op tafel staat een haast lege fles jenever **
 met een glas ernaast. Vader heeft gedronken. Ben kijk waar **
 vader zou kunnen zijn. Hij hoort van boven een kraan lopen. **

VADER:

Ben?

Ben rent vlug de trap op. WE HOREN VAN BOVEN DAT ER IETS MET VADER MOET ZIJN GEBEURD.

116 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - MIDDAG* 116 **

Ben treft vader aan op de vloer van de badkamer. Er bevindt zich bloed bij zijn hoofd. Een wond is zichtbaar, vader is gevallen tijdens zijn dronkenmanschap en heeft zijn hoofd opengehaald. **

Ben is meteen in paniek. Hij pakt een handdoek om de wond te dichten. **

117 INT. ZIEKENHUIS / BEHANDELKAMER - AVOND 117 **

VADER krijgt hechtingen.

DOKTER: (O.S.)

Gaat het? Zegt u het maar als het pijn doet.

118 INT. ZIEKENHUIS / GANG - AVOND 118

BEN zit in zijn eentje in het midden van een lege rij stoelen in het ziekenhuis. Hij leunt met zijn ellebogen op zijn knieën. Hij ziet er teneergeslagen uit.

Dan ziet Ben zijn VADER. Vader wordt begeleid door de DOKTER. Zijn voorhoofd zit in het verband.

BEN:

Jezus pa. Wat heb je nou gedaan? **

Vader doet het met een handgebaar af, dat het niets is. **

VADER:

Ik heb helemaal niets gedaan. **

DOKTER:

Hij heeft een lelijke val gemaakt. Nietwaar, meneer Smits?

VADER:

Dat is niet mijn schuld.

Ben bedankt de dokter en neemt Vader met zich mee.

119A INT. KANTINE ZIEKENHUIS - AVOND

119A

BEN zit met VADER in fastfood restaurant. Ze krijgen hamburgers, friet en bier. Beiden eten van hun maaltijd. Er zijn verder weinig klanten.

**
**

BEN:
Pa?

**

VADER:
Wat?

BEN:
Het spijt me.

VADER:
Van wat?

BEN:
Dat ik je alleen liet.

VADER:
Ach, iedereen heeft tegenwoordig altijd spijt van alles. Dat is het probleem van jullie generatie.

We voelen hoe Ben toenadering tot zijn vader probeert te zoeken. De ongemakkelijkheid tussen beiden druipt eraf.

BEN:
Weet je nog hoe we vroeger met de auto op vakantie gingen.

VADER:
Natuurlijk. Nou en?

Vader drinkt van zijn bier.

BEN:
Dat jij en ma de achterbank naar beneden klaptten. En Ronald en ik konden slapen en jullie doorreden.

VADER:
Wat probeer je in godsnaam te vertellen.

Ben kijkt zijn vader aan die zijn hamburger verorbert. We voelen dat Ben een gelukkig moment met zijn broer en ouders probeert op te halen.

BEN:
Niets.

VADER:
Nou dan. Vroeger was vroeger.

Beiden eten van hun maaltijd.

**

119B INT. KANTINE ZIEKENHUIS - AVOND 119B **
**
Ben en Vader lopen over de parkeerplaats richting hun auto en **
stappen in. Vader strompelt een beetje. **

120A INT. HUIS DEBBIE - OCHTEND LAGE ZON 120A **

BEN staat in de keuken en kijkt uit het raam Debbie's
achtertuintuin in. BEN's ogen zijn rood, het voelt alsof hij op
het punt staat om te gaan huilen.

BEN:
Wat is er?. Huh? Ben je je tong
verloren.

DEBBIE **
**
Voor niemand is het makkelijk. **

DEBBIE loopt iets naar BEN. Ze staan nu tegenover elkaar. Ben
leunt tegen de keukentafel. Debbie tegen het aanrecht.

Een lange stilte hangt tussen Debbie en Ben.

DEBBIE:
Als je zo door gaat dan kom je **
nergens. Dacht je dat hij meteen **
mee zou gaan? Hij kent je niet. **

BEN:
Wat moet ik dan?

Debbie weet het antwoord ook niet. Ze kijkt de achtertuin in **
en staart in de leegte. **

DEBBIE:
Hoe gaat het met je vader? **

BEN:
Goed.

Lange stilte. Beide kijken elkaar aan.

BEN: (CONT'D)
Wil je dat ik ga?

DEBBIE:
Nee.

Debbie gaat iets naar voren en pakt Ben zijn hand vast.

BEN:
Weet je het zeker?

Debbie knikt.

Ze heft haar hand naar zijn elleboog.

DEBBIE: (CONT'D)
Wat ga je tegen hem zeggen?

Ben haalt zijn schouders op.

DEBBIE: (CONT'D)
Beloof je dat je niets doet?

Debbie kijkt Ben aan.

BEN:
Wat zou ik moeten doen?

Debbie haalt haar schouders op.

Debbie leunt langzaam haar voorhoofd tegen Ben zijn schouder. Ben voelt zich er ongemakkelijk door. Hij had eerder het tegenovergestelde verwacht.

DEBBIE:
Als je maar zorgt dat je - je koest houdt.

DEBBIE: (CONT'D)
Desnoods bel je me.

Langzaam laat ze hem los en gaat weer tegen het aanrecht staan.

120B INT. HUIS DEBBIE - DAG 120B

DEBBIE gaat op een stoel aan de tafel zitten. De aanwezigheid van Ben zit haar nog dwars. Ze haalt een sigaret uit haar pakje sigaretten en rookt.* Haar zorgen zijn nadrukkelijk aanwezig. Ze krabt zich op haar rug. Dan kijkt ze een keer over haar schouder de woonkamer in. Daarna een tweede keer alsof ze iets verwacht te zien, maar het huis is leeg. **

121A INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - VROEGE OCHTEND 121A

In de hal bij de voordeur staat de koffer van moeder.

121B EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - VROEGE OCHTEND 121B

De nacht bevindt zich nog in de lucht. VADER houdt zijn hand open. Sneeuwvlokken dalen op zijn oude handpalm neer.

De wind maakt golvende patronen in de sneeuwvlokken.

Op de aarde ligt ook al hier en daar sneeuw. De boom in het weiland bij de boerderij is kaal.

- 122 EXT. POLDERLANDSCHAP - LAGE ZON 122 **
 (Nabij de Boerderij) Een enorme, bontgekleurde carnavalswagen beweegt langzaam door de besneeuwde weilanden. **
- 123 EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - OCHTEND 123
 BEN is werkzaam op het erf. Hij ziet hoe de Carnavalswagen door het verlaten landschap trekt. **
- 124A EXT. BOERDERIJ OUDERS BEN - OCHTEND 124A **
 BEN is buiten op het erf en geeft het varken te eten. De hond is bij hem. Hij aait het varken en spreekt hem toe.
- BEN:
 Hé kerel, hoe gaat het vandaag. Heb je honger? Gaat alles goed? Wil je me nog iets vertellen? **
- Het varken verorbert zijn maaltijd. Ben aait de hond en kijkt richting de boerderij (waar Vader is). **
- 124B INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - OCHTEND 124B *
 MOEDER strijkt de was. Ze pauzeert even en kijkt uit het raam het erf op naar Ben. Ze heeft het met haar zoon te doen.
- 125 INT. SPEELGOEDWINKEL - DAG 125
 In een speelgoedwinkel staat BEN tussen het velen speelgoed. Nieuwsgierig kijkt hij rond en drukt op een van de kinderspeelgoed apparaten die hier staan. Het ding maakt geluid en spreekt hem kindvriendelijk toe.
- Ben loopt verder hij kan geen keuze maken welk cadeau hij zal kopen. Bens ogen vallen vervolgens op enkele speelrobotachtige dingen die in een schap staan. Hij pakt een exemplaar van de plank en kijkt het ding aandachtig. Hij drukt op een van de knoppen. Het ding maakt geluid en schiet er op los.
- 126A INT. TO EXT. HUIS LOUIS & OLGA - NAMIDDAG LAGE ZON 126A **
 BEN kijkt het huis in van Louis en Olga door het geribbelde glas van de voordeur. Het huis is donker en stil. **
- 126B INT. TO EXT. HUIS LOUIS & OLGA - NAMIDDAG LAGE ZON 126B **
 Ben staat achter een witte bestelbus in de straat waar Louis en Olga wonen. Af en toe rijdt er een auto voorbij. Ben kijkt door het zijraam van de bestelbus en ziet hoe OLGA en GIO uit de auto stappen en naar hun woning toe lopen.

Ben blijft verstopt achter de auto. **

127 EXT. HUIS LOUIS & OLGA - MAGIC HOUR 127 **

BEN loopt langs de achtertuin van Louis en Olga en stapt door de haag/bossen zonder gezien te worden.

Binnen in het huis brand het licht. Ben ziet hoe GIO met LOUIS en OLGA aan tafel zitten en het avondmaal delen. Ze zien eruit als een gelukkig gezin. Ben staat buiten in het donker waar hij niet gezien kan worden.

EXT. HUIS DEBBIE - MAGIC HOUR **

BEN wacht tegen een muurtje en rookt een sigaret. Twee voetgangers lopen voorbij. Ben staat in de schaduw van het donkerte waardoor hij ongezien is. Om de hoek van de muur waar Ben tegen staat kijken we uit op een straat. Het is er stil. In de omringende huizen is het voornamenlijk donker. **

Na een stilte komt een auto de straat opgereden en parkeert op de oprit van een huis. Het licht springt aan. We zien hoe DEBBIE de auto uitstapt en naar haar voordeur loopt om hem te openen. **

Ze voelt hoe iemand naar haar kijkt en draait zich om. Ze ziet Ben staan. Beiden staren elkaar aan.

Debbie opent de voordeur en gaat naar binnen.

129 INT. HUIS DEBBIE - NACHT 129

DEBBIE sluit de voordeur achter zich. Ze blijft haar hand op de deur houden. Het voelt alsof ze twijfelt of ze voor Ben nog open zal doen.

Ze hangt haar jas op en kijkt in de spiegel voor haar. Ze doet een haarlok naar achteren en confronteert zich met haar eigen zijn in de reflectie.

Ze loopt de woonkamer in en sluit de gordijnen. Ze loopt weer terug de gang op en doet de voordeur voorzichtig open. Ze laat de deur op een kier staan, zodat Ben naar binnen kan.

130 INT. WOONKAMER HUIS DEBBIE - NACHT 130

Een modern huis.

DEBBIE staat tegenover BEN in de woonkamer. Ze pakt zijn hand en legt die op haar wang. Ben streelt haar. Het voelt ongemakkelijk. Debbie trekt haar trui uit. Ze maakt haar beha los en staat met ontbloot bovenlijf tegenover Ben.

Ben raakt haar voorzichtig aan. Van haar gezicht naar haar

borsten.

Debbie trekt Bens trui uit. Hij staat nu in zijn hemd. Beiden zoenen voorzichtig en omhelzen elkaar.

131 INT. SLAAPKAMER HUIS DEBBIE - NACHT 131

BEN en DEBBIE liggen op bed. Ben ligt met zijn rug op het matras. DEBBIE ligt op hem. Ze zoent zijn hals, hij streelt haar borsten. Beiden zijn zacht voor elkaar. Debbie trekt zijn shirt uit. Kust haar. Hij trekt haar broek uit en gaat tussen haar benen liggen. Hij trekt zijn broek uit, zijn hoofd rustend in de kussens naast haar. BEN gaat in haar. Pakt haar vast. Beiden hebben seks.

CUT TO:

Ben en Debbie zitten op bed. Na het vrijen. Ben streelt haar arm. ~~Hun ogen lijken een beetje te tranen.*~~ **

DEBBIE:

Beloof je dat je gaat als je hem hebt gezien?

*(Ook draaien dat Debbie nog een keer wil, maar Ben niet) **

132 INT. WOONKAMER HUIS DEBBIE - VROEGE OCHTEND* 132

Vanuit het voorraam van Debbie's woonkamer kijken we uit op een straat in het dorp. In het raam hangt witte vitrage. Bloemen staan op de vensterbank. Aan de overkant van de straat zien we de overburen. Een man brengt het vuilnis naar buiten. Zijn vrouw loopt in ochtendjas door het huis.

Ben staat voor het raam en drinkt zijn glas met water leeg. We horen we de douche boven.

*(referentie scene 7)

133 INT. HUIS DEBBIE BADKAMER - OCHTEND 133

Debbie heeft net gedoucht. Ze houdt een handdoek voor zich en LUISTERT HOE BEN HAAR HUIS VERLAAT. Ze ziet er onzeker uit.

Debbie kijkt naar zichzelf in de spiegel.

135 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - DAG 135

VADER, RONALD, MOEDER en BEN - in nieuwe nette kleding en met kort geknipt haar - zitten koffie te drinken met MOEDER in de keuken. Ze hebben net geluncht, het beleg en hun borden staan nog op tafel. Een stilte heerst onder hun. Vader Kijkt naar Ben.

VADER:
Wacht, weet je nog... Niet kijken.

VADER pakt een servet van tafel.

VADER: (CONT'D)
(tegen Ben)
Nee, niet kijken. Hou je handen
voor je ogen, hup je handen.
(tegen Ronald)
Jij ook.

**

BEN:
Zeg, hoe is het nou?

BEN kijkt ZIJN BROER aan of die begrijpt wat hun VADER van hem wil. Ronald kijkt hem aan dat ze het maar moeten doen. Ben geeft zuchtend gehoor aan het verzoek om niet te kijken.

VADER staat moeizaam door zijn stramheid op. In zijn hand houdt hij stiekem zijn mes van het avondeten en stopt die achter een theedoek, die op tafel lag om er de warme pannen mee te tillen.

VADER:
Ja, toe maar.

RONALD:
Ja?

VADER:
Ja, open maar.

Ben en Ronald kijken naar hun VADER die de opengevouwen theedoek in zijn handen heeft, met iedere hand een hoek aan de bovenzijde vasthoudend. Verborgen achter de theedoek houdt hij zijn mes vast, zodat het mes niet zichtbaar is voor BEN. Een lach verschijnt op BENS gezicht. Hij kijkt naar Ronald, of die het ermee eens is dat zijn VADER gek aan het doen is of zijn dementie heeft toegeslagen.

VADER: (CONT'D)
Herken je dat nog?

Ben denkt zichtbaar na en richt zijn blik op RONALD.

BEN:
jij?

Ronald weet het ook niet.

VADER:
Weten jullie dat nog?

Vader draait nu het servet om en laat de achterkant zien. Hij doet dit zo handig, dat Ben en Ronald opnieuw het mes dat hij erachter verbergt niet ziet.

VADER: (CONT'D)
Hè, herken je dat nog?

Vader draait nogmaals het servet om. Dit keer doet hij het ook een keer voor Moeder. Moeder, Ronald en Ben moeten er wat om lachen. Het is een erg vreemd gezicht hoe Vader daar zo staat.

VADER lift stiekem het mes achter het servet met zijn vingers omhoog, waardoor het lijkt alsof het servet begint te zweven.

VADER: (CONT'D)
Jullie herkennen het niet meer hè?

Vader doet de truc nog een keer, nu met nog meer bravoure.

MOEDER:
Maar hoe doe je dat dan?

Vader toont het mes dat hij erachter verbergt.

BEN'S VADER:
Daar kon ik jullie vroeger uren mee stil houden en dan vertelde ik altijd dat er een vogeltje achter zat dat zich wilde bevrijden. Uiteindelijk wisten jullie beiden dan een vogeltje de lucht in zien vliegen.

Vader wijst met zijn vingers naar zijn voorhoofd, om aan te geven dat zijn beide zoons vroeger zo gek als een deur waren.

VADER:
Dat leerden ze ons bij de padvinderij, alleen toen een vriendje het aan zijn ouders toonde werden we er subiet vanaf gehaald, omdat het menneke dat iets te laag aan zijn ouders voordeed.

VADER houdt het servet opnieuw voor zich, ditmaal iets lager waardoor het voor zijn kruis komt. Wanneer hij het mes erachter opnieuw omhoog doet, lijkt het alsof hij erachter een stijve penis heeft. Ronald barst in lachen uit, ook Ben en Moeder moeten lachen. Voor een moment lijkt er geen verdriet of woede meer te zijn, enkel de blijdschap van dit onverwachte moment en de liefde onder het gezin.

134 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - MIDDAG

134 **

Op de tafel staan de borden en restanten van beleg.

Er hangt een FAMILIEFOTO uit gelukkiger tijden aan de muur, met een ELFJARIGE BEN en een jongere VADER, MOEDER en RONALD.

Een foto prijkt de boerderij van Ben's ouders rond 1900.

136 INT. AUTO RONALD - DAG 136

De zon glijdt door de bomen naast de weg. MOEDER en BEN zitten in de auto. Moeder rijdt, met Ben op de bijrijdersstoel naast hem. Ben is zenuwachtig. **
**
**

Er is weinig verkeer op de polderweg. Voor hun auto rijdt de auto van DEBBIE. **
**

137A INT. WEGRESTAURANT NABIJ HET DORP - DAG 137A **

BEN zit met MOEDER aan een tafeltje in een wegrestaurant nabij het dorp. Ze hebben koffie besteld. Er zijn een aantal andere mensen. Het voelt aan alsof Ben en Moeder er al een tijdje zitten. **
**
**
**

Op tafel staat het ingepakte cadeau wat Ben voor Gio heeft gekocht. **
**

Dan ziet Ben opeens de auto van Debbie de parkeerplaats oprijden. Enkel Debbie stapt uit. Er is duidelijk meteen teleurstelling en boosheid voelbaar bij Ben. Hij weet dat Gio niet zal komen. **
**
**
**

Debbie stapt het restaurant binnen en loopt naar het tafeltje van Ben en Moeder. Door het raam observeren we de lichaamstalen van onze drie personages. **
**
**

DEBBIE: (HOREN WE NIET) **
Het spijt me verschrikkelijk maar **
die man is zo hardnekkig als de **
pest. Hij wilde op het allerlaatste **
moment opeens niet meer. **

MOEDER: (HOREN WE NIET) **
Wilt hij niet meer? **

DEBBIE: (HOREN WE NIET) **
Ze zeiden dat hij zich niet goed **
voelde. **

BEN: (HOREN WE NIET) **
Dat is natuurlijk een leugen. **

DEBBIE: **
Het spijt me Ben, ik wist hier **
niets van. Ik heb echt mijn best **
gedaan... Ik wist ook niet meer wat **
te doen. **

Debbie en moeder kijken radeloos naar Ben. Hij staat duidelijk op ontploffen. Ben staat op en loopt van het tafeltje weg om af te koelen. **
**
**

- 137B EXT. WEGRESTAURANT NABIJ DORP - DAG 137B **
- CLOSE: BEN en DEBBIE staan bij elkaar. Debbie spreekt Ben toe, probeert hem ervan te overtuigen dat het allemaal nog goed kan komen. Ze verzint wel iets anders... **
- 138 EXT. BOERDERIJ RONALD - DAG 138 **
- BEN helpt RONALD met de varkens. De woede leeft nog steeds in zijn lichaam.
- Ze proberen samen een zeug uit zijn hok te halen. Het beest spartelt angstig tegen. Het heeft hier de afgelopen weken gezeten en zijn jongen gevoed. In de stal liggen ook andere zeugen.
- Ronald schreeuwt door het gekrijs van de beesten instructies naar Ben toe hoe hij moet handelen.
- Ronald draagt zorg dat het zeug de stal uitloopt de gang op. Ben blijft alleen achter in de stal.
- 139 EXT. AUTO PARKEERPLAATS SUPERMARKT/BOERENBOND - LATE MIDDAG 139 **
- Het geluid van (5) TIENERS DIE PRATEN EN LACHEN OP DE ACHTERGROND. De auto van Ronald komt aangereden. **
- RONALD stapt uit de auto om een boodschap te doen.
- RONALD:
Ik ben zo terug.
- BEN blijft alleen in de auto achter. Hij steekt een sigaret op en hangt zijn arm uit het zijraam zodat de rook van de sigaret kan ontsnappen.
- We horen hoe het geluid van DE AANWEZIGE TIENERS DICHTERS BIJ KOMT, HOE ZE STILLER LIJKEN TE PRATEN EN GRINNIKEN.
- TIENER JONGEN 2: (O.S.)
Vraag of hij wat geld voor ons heeft.
- TIENER JONGEN: (O.S.)
Hey!
- BEN richt zijn blik naar buiten tot het groepje tieners.
- TIENER JONGEN: (O.S.) (CONT'D)
Kunt u me 10 euro lenen.
- We horen hoe DE ANDERE TIENERS BEGINNEN TE LACHEN om de brutaliteit van hun vriend.
- TIENER JONGEN: (O.S.) (CONT'D)
U krijgt het van me terug.

BEN haalt zijn arm naar binnen en draait het raampje dicht.

De jongen komt nu dichterbij tot de auto.

TIENER JONGEN: (CONT'D)
Hey hallo?... Hey, heb je geen
manieren geleerd. Durf je niks te
zeggen ofzo?

Er beginnen nu enkele jongens uitdagend uit stoerdoenerij voor de auto te springen om BEN uit te dagen.

De jongens lachen.

TIENER JONGEN: (CONT'D)
Hey flikker! Hallo! Dove!

Dan gooit iemand plots een pakje yogimelk tegen het zijraam van de auto waar BEN zit. De tieners slaan meteen op de vlucht.

BEN stapt de auto uit alsof hij ze iets aan wilt doen. Maar hij houdt zich zelf tegen. Hij ziet hoe EEN MAN OP DE PARKEERPLAATS naar hem kijkt. BEN loopt terug en pakt wat witte papieren zakdoekjes uit de auto. Hij maakt het raam ermee schoon en gaat terug in de auto zitten. Een auto rijdt voorbij de parkeerplaats af. Ben wendt zijn blik op de naar hem kijkende bestuurder.

140 INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - FIRST LIGHT OF DAY* 140 **

BEN zit op het zijkant van zijn bed. Hij is net wakker en draagt een wit ondershirt en een boxersshort. Hij staart de leegte in. Hij wrijft het stroperiger oogvocht uit zijn ooghoeken. Het eerste ochtendlicht schijnt de kamer binnen.

~~Hij trekt zijn kleren aan.~~

(Referentie scene 3)

INT. BOERDERIJ OUDERS BEN - FIRST LIGHT OF DAY **

BEN (aangekleed) gaat naar de slaapkamer van VADER en MOEDER.

Hij kijkt naar ze, hoe ze liggen te slapen en doet de deur dicht.

142 INT. KEUKEN BOERDERIJ OUDERS BEN - LAGE ZON 142 **

De mot ligt dood bij het raam.

Ben schrijft opnieuw een brief aan de keukentafel.

Ben drinkt van zijn koffie en staart de akkers op. Buiten kleurt de zon de hemel rood.

Op tafel ligt een gesloten enveloppe met "Pa & Ma" erop geschreven.

143A EXT. TO INT. HUIS DEBBIE - DAG 143A

DEBBIE doet de voordeur open en vraagt BEN om binnen te komen. Ze is erop voorbereid dat hij zou komen. Ben doet nerveus aan.

Ben hangt zijn jas op en volgt Debbie de woonkamer in.

143B EXT. TO INT. HUIS DEBBIE - DAG 143B **

DEBBIE:

Gaat het?

Ben knikt dat alles goed is. Hij kijkt het huis rond. In de keuken zit GIO aan tafel te tekenen. Debbie fluistert zodat Gio het niet hoort.

DEBBIE: (CONT'D)

Beloof dat je voorzichtig bent?
Want hij begrijpt het nog niet goed.

BEN:

Tuurlijk.

DEBBIE:

(zorgelijk)
En zeg alsjeblieft niks. ~~over het~~
~~ongeluk.~~

BEN:

Waarover?

Beiden kijken elkaar, Debbie wilt het niet uitspreken. Ben begrijpt wat ze bedoelt.

BEN: (CONT'D)

Kom op, waar zie je me voor aan. Ik ben geen idioot.

DEBBIE:

(streng)
Beloof je het?

BEN:

Ja, natuurlijk zeg ik hem niks.

Debbie loopt naar de keuken. Zenuwachtig kijkt Ben naar haar.

DEBBIE:

(tegen Gio)
Gio? Kom je even?

Debbie neemt Gio met haar mee. Ze legt haar handen op zijn schouders om hem gerust te stellen. Schuw kijkt de jongen de man aan die zijn klas binnenstormde.

BEN:
(voorzichtig)
Hoi Gio.

GIO:
(verlegen)
Hoi.

BEN:
(ongemakkelijk)
Ik ben Ben.

Het voelt allemaal erg ongemakkelijk. Ben probeert er het beste van te maken. Hij gaat op zijn hurken zitten om op dezelfde hoogte als Gio te komen

BEN: (CONT'D)
(naar woorden zoekend)
...Hoe gaat het?

GIO:
Oké.

DEBBIE:
Je hebt net mooi zitten tekenen,
hè?

Gio knikt.

BEN:
Kan jij al tekenen. Mag ik het eens zien?

Gio schudt zijn hoofd.

BEN: (CONT'D)
Nee? Mag ik het niet zien?

Ben gaat een beetje dichterbij Gio toe, maar de jongen deinst terug. Debbie aait Gio over zijn bol om hem gerust te stellen.

DEBBIE:
Wil je niet je tekening aan Ben laten zien? Ik denk dat hij hem heel mooi gaat vinden.

GIO:
(tegen Debbie)
Hij is nog niet af.

BEN:
Nou dan zou ik hem zelf ook niet zomaar aan iedereen laten zien.
(MORE)

BEN: (CONT'D)

Dan moet je hem eerst afmaken. Maar hij wordt vast heel mooi. Dat kon ik vanaf hier al zien.

Gio toont nu een klein lachje aan Ben.

BEN: (CONT'D)

Weet je wie ik ben?

Gio kijkt Debbie aan en dan weer terug naar Ben.

GIO:

Jij bent de man van school.

Ben glimlacht.

BEN:

Ja...

Dan herinnert hij zich het cadeau.

BEN: (CONT'D)

Hé, ik heb trouwens iets voor je meegenomen.

Ben lijkt Debbie om goedkeuring te vragen. Ze knikt dat het goed is.

Ben pakt het cadeau uit de plastic zak die hij bij zich heeft. Debbie helpt Gio met uitpakken. Het is een vrachtwagen die Ben in de winkel heeft gezien.

Gio vindt er niet zoveel aan.

DEBBIE:

Wat zeg je dan?

GIO:

(ingehouden)

Dank je wel.

Ben ziet dat Gio teleurgesteld is.

BEN:

Vind je het niks?... Zeg het maar eerlijk.

GIO:

(zuchtend)

Ik heb al een vrachtwagen.

DEBBIE:

Dat is toch niet erg. Dan kan je er met twee spelen.

Snel pakt Ben een ander cadeau dat hij extra had gekocht.

BEN:

Hier, dit is het echte cadeau.

Gio pakt het uit. Het is speelgoed van Paw Patrol. Gio is dolenthousiast en begint er meteen mee op de grond te spelen.

144 INT. HUIS DEBBIE - DAG* 144

BEN en DEBBIE doen hun jassen aan. Debbie helpt Gio met zijn veters strikken en zijn jas.

Het stel verlaat het huis. Door het geribbelde glas van de voordeur zien we hun silhouetten de straat op lopen.

*(referentie 19)

145 INT. FAMILIEPARK / SPIN - NAMIDDAG 145

LAWAAI. MUZIEK.

BEN, DEBBIE en GIO zitten met zijn drieën in een dansende spin, een overdekte attractie van een familiepark. Het ding begint steeds sneller rond te draaien. Gio vindt het een beetje eng en wordt goed door Debbie vastgehouden.

Het drietal ziet er uit als een gelukkig gezin.

146 INT. FAMILIEPARK / BALLENGOOIEN - NAMIDDAG 146

BEN, DEBBIE en GIO staan bij een andere attractie. Gio moet met ballen door verschillende gaten gooien.

BEN:

Je moet iets harder gooien. Net als
jeu de boulen.

Ben doet het voor. Gio doet hem vervolgens na.

147 EXT. FAMILIEPARK / SNACKBAR - NAMIDDAG 147

DEBBIE, BEN en GIO staan bij de friettent. Het is een drukke boel. Kinderen krijgen ijs en friet van hun ouders. De vuilnisbak is stampvol met afval. Terwijl ze in de rij staan, besluit Debbie om alvast een plek te gaan zoeken. Ben kijkt haar na terwijl ze naar een tafeltje loopt. Hij blijft met Gio achter.

BEN:

Vond je het leuk?

Gio knikt dat hij het leuk vond vandaag. Ben aait hem over zijn bol. Hij is aan de beurt voor zijn bestelling. Gio mag zelf kiezen. Ben werpt opnieuw een blik op Debbie.

Hij ziet dat Debbie even niet meer op hen let. Ben rekest af. Hij moet daarna nog op het eten wachten.

BEN: (CONT'D)
(tegen GIO)
Kom, dan maken we even ruimte voor de anderen.

Ben laat de andere mensen voor. Hij wendt zijn blik naar Debbie tijdens het wachten en ziet dat ze niet meer naar hem kijkt. Ben kijkt om zich heen, dan vanuit het niets loopt hij plots met Gio weg.

BEN: (CONT'D)
Kom.

Ben pakt Gio bij zijn arm en loopt via de andere kant de ruimte uit.

BEN: (CONT'D)
Ze komen de frietjes zo brengen.

Ben loopt met Gio het pretpark op. Gio begrijpt het niet.

GIO:
Waar gaan we naar toe?

BEN:
Debbie is ergens anders gaan zitten en wij gaan daar ook nu naar toe. Oké?

Gio vindt het raar, maar knikt dat het goed is. Ben loopt door de mensenmassa richting de uitgang van het pretpark.

148 INT. PARKEERPLAATS - MAGIC HOUR

148 **

BEN loopt met Gio de parkeerplaats op. Gio begrijpt het niet, hij kent deze man niet en wilt naar Debbie.

BEN:
(kalmerend)
We gaan zo naar haar toe, nog even volhouden.

Ben tilt Gio op om sneller te kunnen lopen.

Het is erg druk op de parkeerplaats. Ben zoekt naar de auto van zijn ouders. Zijn mobiele telefoon gaat af. Op het display ziet hij dat het Debbie is. Ben drukt het telefoongesprek weg.

Hij vindt de auto en zet Gio op de achterbank. Ben probeert de auto te starten, maar hij doet het opnieuw niet. Ben probeert herhaaldelijke pogingen. Het is alsof de auto hem wilt zeggen om niet weg te gaan.

Eindelijk start de motor. Ben rijdt de parkeerplaats af.

149 INT. AUTO SNELWEG - AVOND 149

BEN rijdt in de auto. Op de achterbank huilt GIO. Het doet Ben zeer om hem te zien huilen. Hij probeert Gio wat te troosten, maar wordt niet door de jongen gehoord.

Zijn telefoon gaat opnieuw af. Ben zet zijn telefoon uit.

150 EXT. CENTERPARCS / PARKING & RECEPTIE - NACHT 150

BEN parkeert zijn auto op de parkeerplaats van een huisjespark. Hij laat de inmiddels slapende Gio in de auto liggen en sluit de auto af.

Hij loopt naar de receptie voor de sleutel van het huisje dat hij heeft gereserveerd.

151 INT. HUISJE CENTERPARCS - NACHT 151

BEN legt de slapende GIO in bed. Hij doet Gio's schoenen uit en maakt zijn broek los. Voorzichtig en zonder hem wakker te maken trekt hij Gio's trui en broek uit. Ben legt Gio onder de dekens. Hij kijkt naar hem in het schemerdonker van de kamer.

Ben doet de slaapkamerdeur dicht en loopt de woonkamer in. Hij bedenkt zich en loopt naar de voordeur om hem te sluiten. **
Hij sluit de gordijnen zodat niemand het huis in kan kijken. **

Hij steekt een sigaret op en rookt om zijn adrenaline te bedaren. **

152 INT. HUISJE CENTERPARCS - FIRST DAY OF LIGHT 152 **

BEN is in slaap gevallen op de bank en wordt wakker. Hij ziet GIO in de kamer staan. Gio heeft in zijn broek geplast. Ben probeert hem te troosten.

BEN:

Kom maar. Het is helemaal niet erg.
Dat kan ons allemaal gebeuren.

Ben haalt de natte lakens van het bed en stopt Gio in bad.

GIO:

Waar is oma.

BEN:

(om het leuk te houden)
Kan jij al zwemmen?

Gio begrijpt het niet goed, hij kijkt met grote ogen naar deze voor hem onbekende man.

GIO:
Ik mag al met bandjes.

BEN:
Zooo, da's knap. Ik ken heel veel mensen die dat nog niet kunnen.

Gio knikt.

Ben helpt Gio met afdrogen.

153A INT. CENTERPARCS KLEDINGZAAK - DAG

153A

BEN en Gio zijn in een drukke kledingwinkel waar ze badkleding verkopen. Gio mag een zwembroek uitkiezen. Hij doet er heel erg lang over en kan geen keuze maken. Een lullig deuntje klinkt door de winkel. Ben is op zijn hoede dat niemand hem met Gio herkend. Hij is bang dat er een politiebericht de deur is uitgedaan.

Gio maakt uiteindelijk een keuze en pakt een zwembroek.

GIO:
Ik wil deze.

BEN:
Oké. Dat is een goede keuze.

Ben laat de zwembroek zien die hij voor zich zelf heeft uitgekozen.

BEN: (CONT'D)
Wat denk je van deze voor mij. Vind je hem leuk.

Gio schudt van niet.

BEN: (CONT'D)
Vindt je hem niet leuk? Waarom niet.

GIO:
Ik vind de kleur niet mooi.

BEN:
Welke kleur moet hij dan zijn?

Gio denkt na en kijkt naar de zwembroeken in het rek.

153B INT. CENTERPARCS KLEDINGZAAK - DAG

153B

BEN staat aan de rij bij de kassa met GIO. Dan hoort hij plots hoe een stem hem aanspreekt.

MAN KLEDINGWINKEL:

Meneer?

Ben raakt een beetje in paniek. Hij bevriest en doet net alsof hij de stem niet gehoord heeft.

MAN KLEDINGWINKEL: (CONT'D)

(iets harder)

Meneer?

DE MAN IN DE WINKEL raakt Ben bij zijn schouder aan. Ben moet nu omdraaien, de adrenaline stolt door zijn lichaam. Hij keert zich tot de man.

De man heeft een handschoen van Gio in zijn handen dat hij heeft laten vallen.

MAN KLEDINGWINKEL: (CONT'D)

Alstublieft.

Ben pakt de handschoen aan en bedankt de man ervoor. Hij rekent de zwembroeken af aan de kassa

154 INT. CENTERPARCS WINKELGEDEEELTE - DAG 154

Ben en Gio lopen door het winkelgedeelte richting het zwembad tussen de mensen. Ben draagt de tas met gekochte zwembroeken.

155 INT. TROPISCH ZWEMBAD CENTERPARCS - DAG 155

BEN en GIO komen uit het kleedhokje gelopen. Ben draagt een fluorescerende roze zwembroek en ziet er eigenlijk een beetje belachelijk uit.

Gio krijgt ook zwembandjes.

Ze lopen met zijn tweeën naar het tropisch zwemparadijs dat bij het park hoort.

Er zijn ook andere families met kleine kinderen. Ben leert Gio zwemmen. Het lukt al een beetje. Ben is trots.

De sirene van het zwembad klinkt dat de golven worden aangezet. Ben en Gio gaan steeds dieper het water in. Ben blijft bij hem. Gio vindt het een beetje spannend. Maar Ben zorgt goed voor hem. Hij is nog steeds op zijn hoede dat andere mensen hem niet herkennen. **

Gio heeft het naar zijn zin en is even in zijn eigen wereld. Dan laat Ben zich dieper in het water zakken. Benen van mensen steken vanaf de oppervlakte het water in. **

Ben zweeft nu in Foetushouding onder water. Hij blaast zijn adem uit. De luchtbubbels stijgen omhoog. Bewegingloos hangt Ben in het water. **

156B INT. ZWEMBAD CENTERPARCS - DAG 156B **
 BEN en GIO staan onder de douches bij het zwembad naar de **
 kleedhokjes. Ze spoelen het chloor uit het zwembad van hun **
 lichaam. **

156A INT. ZWEMBAD CENTERPARCS - DAG 156A
 BEN en GIO zitten met hamburgers en friet bij een snack
 restaurant op het terrasje naast het zwembad. Gio lijkt geen
 honger te hebben.

BEN:
 Wat is er?

Gio reageert niet.

BEN: (CONT'D)
 Vind je het niet lekker?

BEN: (CONT'D)
 Maar je moet toch iets eten? Hoe
 wil je anders groot en sterk
 worden? Wil je iets anders?

Gio schudt zijn hoofd.

BEN: (CONT'D)
 Je kan patatjes toch niet - niet
 lekker vinden. Kom...

Ben ziet dat Gio droevig is. Hij pakt een frietje en brengt
 het naar Gio's mond.

GIO:
 Je mag niet met je handen eten.

BEN:
 Wie zegt dat.

GIO:
 Opa en oma.

BEN:
 Van mij mag het wel. Kom eten.

Gio pakt zijn vork en eet van zijn friet.

BEN: (CONT'D)
 Niet met je vork. Gewoon met je
 handen, dat doen alle kinderen
 hier.

Ben pakt Gio zijn vork af. Hij ziet dat Gio van hem schrikt

BEN: (CONT'D)
 Oké, sorry - het spijt me. Je hoeft
 het niet op te eten. Ik wilde
 alleen...

Ben begrijpt dat het geen zin heeft en dat hij beter over het eten op kan houden.

BEN: (CONT'D)
 Weet je al wat je straks wil doen?

GIO:
 Ik wil naar opa en oma.

Ben kijkt Gio aan en ontwijkt dan zijn blik. Hij zegt er niets op en eet verder van zijn maaltijd.

BEN:
 Misschien kunnen we zo een ijsje
 nemen? Dat lust je toch wel?

**

156C INT. ZWEMBAD CENTERPARCS - DAG

156C

BEN strikt GIO's schoenen bij het einde van de kleedhokjes op een bankje. Hij legt een dubbele knoop in de veters.

BEN:
 Zo goed dan?

Gio is er ditmaal tevreden mee.

Ben loopt terug het kleedhokje in. Hij doet zijn eigen trui aan en knoopt zijn eigen schoenen. Hij wringt de zwembroeken uit en doet ze met de handdoeken in de platiektas. Hij trekt zijn jas aan en pakt die van Gio.

Ben loopt naar het bankje waar hij Gio achterliet. Tot zijn schrik ziet hij dat Gio er niet meer is.

In paniek loopt Ben terug de ruimte van de kleedhokjes in opzoek naar Gio. Hij kan Gio echter nergens vinden.

156D INT. CENTERPARCS - DAG

156D

Ben is nu buiten het zwembadgedeelte. Hij loopt versneld langs de restaurants. Hij kijkt naar de velen families met kinderen maar ziet nergens Gio.

Dan ziet hij plots tot zijn opluchting Gio staan. Hij staat in een arcadehal. Gio staat bij één van de speelautomaten en speelt met de knoppen.

157 EXT. BOS CENTERPARCS - MIDDAG LAGE ZON 157 **

BEN en GIO lopen langs de huisjes door het park. Ze lopen in stilte. Gio loopt achter Ben aan.

BEN:
Wil je op mijn schouders? Zal ik je optillen?

Gio wil niet. Ben voelt zich afgewezen en leeg.

Dan pakt Gio toch Bens hand vast.

Boven de kruinen van de bomen zien we beiden over het pad lopen.

158 EXT. HUISJE CENTERPARCS - MIDDAG LATE ZON 158 **

In de nabijheid van het huisje waar Ben en Gio verblijven is een meertje. BEN en GIO hebben boodschappen gedaan. Beiden voeren de eendjes.

BEN:
Hoe gaat het op school.

GIO:
Oke.

BEN:
Ik hoorde van Debbie dat je in een nieuwe klas zit. Vind je het leuk?

GIO:
Ja.

Het gesprek is wat ongemakkelijk, Ben weet echter ook niet echt wat hij precies aan Gio moet vragen. En Gio helpt op zijn buurt niet echt mee om het gesprek op gang te brengen.

BEN:
En heb je veel vrienden?

GIO:
Een beetje.

BEN:
Wie vind je het leukst, of het stomst?

Gio verteld over zijn beste vriendjes in de klas. Wie zijn beste vriend is, zijn naam, en waarom, wie hij het stomst vindt, degene die gemeen tegen hem doet, etc, etc.

Ben luistert aandachtig en vraagt erop door. Hij wilt zijn zoon beter leren kennen.

Gio verteld over hoe hij soms gepest wordt. Ben zegt hem dat hij ze niet moet geloven. Dat hij Gio heel slim vindt, dat hij dat meteen door had, bijzonder, dat hij niet zich niet naar beneden moet praten omdat anderen hem dat zeggen. Dat soms kinderen dat doen omdat ze misschien jaloers zijn of zelf alleen zijn maar dat niet willen toegeven. Dat hij ze moet negeren omdat het niet zijn echte vrienden zijn.

BEN: (CONT'D)
Zijn je leraren wel leuk?

Gio knikt.

BEN: (CONT'D)
Nou dan heb je geluk. Zit juf Berta nog op school? Zij gaf me altijd straf. Ken je haar?

GIO:
Nee.

BEN:
Ze is vast al met pensioen...

GIO:
Waarom zijn we hier?

BEN:
Vindt je het niet leuk met mij.

GIO:
Ik weet het niet.

GIO: (CONT'D)
Waar zijn opa en Oma?

BEN:
Mis je hen?

GIO:
Ja. (Ik wil naar opa en oma toe.)

BEN:
Ik mis ze ook soms. Ik heb vroeger bij opa gewerkt. Maar nu niet meer.

GIO:
Waarom niet?

BEN:
Omdat...

Ben heeft moeite om zijn emotie in te houden.

BEN: (CONT'D)
Omdat er geen werk meer voor me was en grote mensen soms stomme dingen doen.

Stilte.

BEN: (CONT'D)
Hebben opa en oma wel eens over je
vader en moeder verteld?

Gio haalt zijn schouders op, hij weet niet wat Ben bedoelt.

BEN: (CONT'D)
Helemaal niets?

Gio kijkt Ben aan en weet niet wat te antwoorden.

BEN: (CONT'D)
Ook niet dat je altijd bij je
ouders in bed wilde liggen. Toen
was je nog zó (duidt aan) klein. Of
toen je te oud was voor je speen
die we toen begraafde en dat je
altijd vertelde dat de molletjes nu
de speen hebben. Of je hamster
Smekkie?

Gio kijkt Ben aan niet wetend waar hij het over heeft. Ben
glimlacht ongemakkelijk. De afstand tussen hem en Gio volet
steeds groter

BEN: (CONT'D)
Je vader houdt ontzettend veel van
je. Dat moet je niet vergeten.
Belooft je me dat.

Gio begrijpt het niet echt goed, maar knikt dat hij het
belooft.

BEN: (CONT'D)
Je vader en moeder hielden heel
veel van je.

Stilte.

GIO:
Gaan we zo naar binnen?

BEN:
Heb je het koud?

Gio knikt.

BEN: (CONT'D)
Oke. Ik denk dat de eendjes ook
moeten gaan slapen, denk je niet.

Gio lacht en stemt toe.

Beiden lopen naar het huisje.

- 159 INT. HUISJE CENTERPARCS - MAGIC HOUR 159 **
- BEN staat op de veranda van het huisje ~~en rookt een sigaret.~~
Ben zet zijn telefoon weer aan en kijkt op het scherm. Hij heeft een twintigtal berichten.
- Ben kijkt naar GIO die in het huisje op de grond aan het spelen is met nog weer nieuw speelgoed. Ben heeft het blijkbaar intussen voor hem gekocht. Gio maakt zo te zien geluidjes bij het spelen, maar Ben hoort ze niet.
- De afstand tussen BEN en zijn zoontje is voelbaar. Bens ogen staan vermoeid.
- 160 INT. SLAAPKAMER HUISJE CENTERPARCS - NACHT 160
- GIO ligt in bed en is slaperig.
- GIO:
Gaan we morgen weer zwemmen?
- Ben knikt. Hij streelt door Gio's haar. Gio valt in slaap. Ben blijft nog een tijd naar hem kijken.
- Hij dekt de slapende Gio toe. Wanneer hij de deken met zijn hand naar boven trekt nadert zijn hand die van Gio. Gio pakt in zijn slaap Ben zijn vinger vast. Ben wilt zijn hand terug trekken. Maar Gio laat zijn vinger niet meer los. Ben blijft vervolgens zo naast het bed zitten terwijl Gio zijn kleine hand om Ben zijn grote vinger houdt.
- 161 INT. HUISJE CENTERPARCS - FIRST LIGHT OF DAY 161 **
- Het huisje is opgeruimd.
- Er is niemand meer.
- 162 INT. AUTO SNELWEG - DAG 162
- Het regent een beetje. De ruitenwisser staat aan en veegt het voorraam schoon.
- BEN en GIO rijden in de auto over de snelweg. Ben kijkt via zijn achteruitkijkspiegel naar Gio, die op de achterbank aan het spelen is.
- 164 INT. AUTO PARKEERPLAATS WEGRESTAURANT SNELWEG - DAG 164
- BEN en GIO zitten aan een tafeltje dat uitkijkt op de weg. Gio eet en drinkt wat. Ben hoeft niets, hij heeft geen honger. BEN zijn gedachten houden hem bezig. (Hij weet dat hij afscheid moet nemen van Gio) Gio is een beetje aan het spelen. Hij ziet dat Ben bezorgd is. **

GIO:
Waarom ben je verdrietig?

Ben vermant zich.

BEN:
Nee hoor. **

Gio ziet hoe een traan over Bens wang loopt.

GIO:
Waarom moet je huilen?

Ben glimlacht naar Gio en veegt zijn tranen weg. Het kost Ben moeite om zijn tranen tegen te houden en om de juiste woorden te vinden. Hij wilt Het Gio uitleggen waarom hij weg is geweest.

Gio kijkt Ben meelevend aan. (Alsof hij weet wat er speelt en heeft gehoord wat er is gezegd.)

GIO: (CONT'D)
Ik vind je aardig.

BEN:
Ja? Vond je het leuk? **

Gio knikt. Ben kijkt trots naar zijn zoon en glimlacht door zijn tranen heen. **

BEN: (CONT'D) **
Kom alles netjes opeten. **

Gio knikt. **

BEN: (CONT'D) **
Hier, geef hem anders ook maar wat. **

Ben pakt Gio's speelgoedpoppetje en zet hem naast Gio's bord. **
Gio moet erom lachen. **

GIO: **
Die heeft geen honger. **

Ben kijkt naar hoe Gio eet. **

BEN: **
Ik ben even naar de wc, goed? Wacht **
je hier? **

Gio knikt. **

Ben loopt weg en laat Gio alleen achter. Gio eet en speelt met zijn speelgoed. **
**

- 165 INT. WEGRESTAURANT AUTOWEG TOILETRUIMTE - DAG 165 **
- Ben staat in de ruimte van het toilet. Hij neemt zijn moment, **
 loopt naar de spiegel en wast zijn handen. Hij verfrist zijn *
 gezicht met koud water uit de kraan. Hij kijkt naar zichzelf
 in de spiegel. Hij strijkt met zijn handen door zijn haar om
 het naar achteren te doen.
- Hij trekt wat papier uit de houder en droogt er zijn gezicht,
 nek en handen mee. Hij neemt zijn tijd. Ben blijft naar
 zichzelf in de spiegel kijken. Hij heeft moeite om een
 besluit te nemen.
- 169 EXT. WEGRESTAURANT AUTOWEG - NAMIDDAG 169 **
- Ben ziet vanaf de parkeerplaats hoe LOUIS, OLGA en DEBBIE het **
 restaurant binnen. Het drietal omhelst Opgelucht Gio bij het **
 tafeltje waar Ben zijn zoon achterliet. Het gezin is opnieuw **
 verenigd. **
- Ben steekt een sigaret op en gaat staan. Hij rookt van zijn *
 sigaret. Zijn verdriet is nog voelbaar, maar niet meer in
 zijn gezicht. Hij kijkt haast uitdrukkingsloos, dan met iets
 van hoop - verlossing.
- Daar breken we af. **